

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1982 பிப்ரவரி 13.

மாசி 1, துன்மதி, திருவள்ளூர் 2013.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

“பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு.”

காலத்தின் போக்கினை உணர்ந்து அதற்குப் பொருந்த ஒழுகுவது தம்மை விட்டு நீங்காது இருக்குமாறு செல்வத்தை இழுத்துக் கட்டும் கயிறாகும்.

குறிப்பு: *ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1. தகவல் கோரல்.

காவிரி நீர் பிரச்சினை.

*திரு. ப. நெடுமாறன்: சார், கர்நாடக முதலமைச்சர் குண்டூராவ் அவர்கள் அந்தச் சட்டசபையில் காவிரி நீர் பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருப்பதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. இது முக்கியமான ஒரு பிரச்சனை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்து உடனடியாக அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. அதோடு இன்றைக்கு 12-00 மணிக்குள் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை முடித்தாக வேண்டும். ஆகவே, நாளை இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

2. அரசினர் தீர்மானம்.

“பால் கமிஷன்” பரிந்துரைகள் மீதும், அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறித்தும் விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பால்கமிஷன் அறிக்கை மீதான விவாதம். திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசுவதற்கு நான் பெயர் கொடுத்திருந்தேன். பால் கமிஷன் அறிக்கைமீது பேசுவதற்கு எங்கள் கட்சியில் யாருக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, தாங்கள் என்னைப் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருந்தால் அவையிலே இருந்து, நேற்றே நீங்கள் பேசியிருக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. இருந்த போதிலும் நீங்கள் 5 நிமிடத்தில் உங்கள் உரையை முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பால் கமிஷன் அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அகில இந்திய ஃபார்வெர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக கருத்துச் சொல்ல என்னை அனுமதித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

26-11-1980 ஆம் நாள் அன்று திருச்செந்தூர் ஆலயத்தின் சரிபார்ப்பு அதிகாரி இறந்தது விட்டார். அது சந்தேகத்திற்குரிய இறப்பு என்று அனைத்துக் கட்சிகளும் குரல் கொடுத்த பின்னால் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க உத்தரவிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு அந்தக் கமிஷனை அமைத்தார்கள். உண்மை என்னவென்று அறிவதற்கு அது உதவ வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அறிவித்தார்கள். 'நீதிக்கு தலை வணங்கு' என்று சொல்லுகிற அவர்கள் அந்த நீதிபதி கொடுத்த தீர்ப்பை ஏற்று அந்த அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிற பரிந்துரையை ஏற்று, தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு மாறாக நமது சட்டமன்றத்திலே அறிக்கை வைக்கப்பட்டு, அதில் அறங்காவலர்க் குழுவைக் கலைக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி, அதற்கு செக்ஷன் 53-ல் சொல்கிற விதியை எடுத்துக்காட்டி, அந்த விதியின் பிரகாரம் கலைக்க வேண்டியதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் அதிலே முனைப்பு காட்டுகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

டாக்டர் பாலகிருஷ்ணனை காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக, இத்தகைய முனைப்போடு இந்தச் சட்டத்தைச் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை. அவர் அப்படி உயர்ந்த நபரா, நல்லவரா என்று பார்த்தால் கூட அவர் அறங்காவலர் குழுவுக்கு நியமனம் செய்யக் கூட தகுதியில்லாத ஒரு நபராக இருந்தும் அரசு ஏதோ அதை தெரிந்துகொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறது. கேடி என்று போலீஸ் விஸ்டில் இருக்கிற ஒரு நபரை அறங்காவலர் குழுவில் நியமித்தது மட்டுமல்லாமல் இப்படி ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பை, அவர்கள் சொல்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதது மட்டுமல்ல; அதற்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சரிபார்ப்பு அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர் திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானத்தில் மரணம் அடைந்ததற்குக் காரணமான சூழ்நிலைகளை ஆராய வேண்டும்; அது மட்டுமல்லாமல் இத்தகைய சம்பவங்கள் மீண்டும் நடைபெறாமல் இருக்க சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதைத் தவறு என்று சொல்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இறந்ததில் சந்தேகம் இருக்கின்றது. தூக்கிட்டுச் சாகவில்லை. கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார் என்று சொன்ன நீதிபதி அவர்கள் ஒரு வழிமுறையையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இனிமேலும் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காக அந்த சம்பவத்தைப் பற்றி கண்டுபிடிப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட விதிமுறைகளை அனுசரிக்கவேண்டும் என்று நீதிபதி அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அவர் அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி கலைத்தால்தான் நீங்கள் நியமிக்கப்போகின்ற விசாரணையின்போது உங்களுள்வர்கள் உண்மையைச் சொல்ல முடியும், ஆகவே அதற்காக அந்தக் குழுவைக் கலைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை இங்கே மறுக்கிறார்கள். நீதிபதிக்கு அந்தக் கடமை பணிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சரிபார்ப்பு அதிகாரி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற கருத்தைச் சொல்லி மேலும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்காத வகையிலே நடந்த சம்பவத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட விதிமுறைகள் வேண்டும் என்ற அந்த கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நீதிபதி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் 53-வது செக்ஷன்படி அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க முடியாது என்றும் அவர்களை நீக்க முடியாது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏனோ இவ்வளவு தூரம் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதும் அரசுக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஒருவரை அறங்காவலர் குழுவின் தலைவராக வைத்துக் கொண்டால் அவர்தான் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்பதிலே அரசு இவ்வளவு ஆணித்தரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல; அந்த 53-வது விதியின் கீழே நீக்கப்படக்கூடியவர்தான். If anybody acts against the interests of the institution என்று சொன்னாலே நீக்கலாம் என்று விதி இருக்கின்றது. அது against the interests of the Institution என்ற வகையிலே எப்படி நடந்திருக்கிறார் என்பதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் மட்டும் சொல்கிறேன். உண்டியலைத் திறக்கின்ற போது அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் இருக்கவேண்டும். அவரிடமும் ஒரு சாவி இருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரியிடமும் ஒரு சாவி இருக்கின்றது. ஆனால் உண்டியலைத் திறக்கின்ற போது சாவியை இசக்கிமுத்துவிடம் கொடுத்து அனுப்பினேன் என்று சொல்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்ற பொறுப்பற்றவரை அந்த அறநிலையத்திற்கு மாறாக நடக்கின்ற வரை எப்படிவைத்துக்கொள்வது? அதுமட்டுமல்ல. இன்னொன்று, நீங்கள் சொல்கின்ற கூற்றுப்படி சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் தற்கொலை தான் செய்துகொண்டார் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட சுப்பிரமணியப்பிள்ளை 2,850 ரூபாய் திருடினார் என்பதை அறங்காவலர் குழு கண்காணிக்கவில்லையா? உங்கள் கூற்றுப்படி

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

வைத்துக்கொண்டால் கூட கோயில் சொத்தைத் திருடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது against the interest of the institut on இல்லையா? ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு ஏன் இந்த அரசு தயக்கம் காட்டுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல; அப்போது புலனாய்வு செய்த காவல்துறை எப்படி நடந்துகொண்டு இருக்கின்றது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். கதவு திறக்கப்பட்டு போது உதவி சப் இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே இருந்திருக்கிறார். இரண்டரை மணிக்கு கதவைத் திறந்து பிணத்தை எடுத்துச் செல்லும்போதே அவர் இன்வெஸ்டிகேஷனை ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் காவல்துறை அதிகாரி இங்கே இருந்திருந்தும் அவர் என்ன சொல்கிறார்? ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்ற பிணத்தைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் வந்ததா என்று மூன்றரை மணிக்கு காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று கேட்டேன் என்று சொல்கிறார். அப்படியானால் எவ்வளவு பொறுப்பற்ற தன்மையில் அவர் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். அப்போதே அவர் எஃப்.ஐ.ஆர். தயார் செய்து விசாரணைக் கூறாமல் இருக்கவேண்டாமா? அப்படி ஆரம்பித்திருந்தால் அங்கே டைரி கிடைத்திருக்கும், பணத்தைக் கைப்பற்றி இருக்க முடியும். ஆனால் அவர்கள் எப்படி நடந்திருக்கிறார் என்றால் வண்டியைக் கூட அவர்கள் எடுக்கவில்லை என்ற அளவுக்கு காவல்துறை அதிகாரிகள் நடந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய டைரி, பெர்சனல் டைரி 3-2-1981 அன்று அரங்க நாதன் என்ற பெயரிட்டு காவல்துறைக்கு அனுப்பப்படுகின்றது என்று சொன்னால் காவல்துறை எந்த அளவுக்கு மெத்தனமாக நடந்திருக்கின்றது என்பது தெரிகின்றது; எஃப்.ஐ.ஆர். எப்போது போட்டார்கள் என்றால் 4 மணிக்குத்தான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: இந்த விஷயத்திலே காவல் துறையினர் காட்டிய மெத்தனத்தின் காரணமாக உண்மை வெளிவரவில்லை என்பதை அரசு ஏற்று அந்த காவல்துறை அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆனால் அவர்களே உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள். புலனாய்வின்படி விவரங்களை அறிய வேண்டிய அந்த இடத்தை அங்கே இருந்த உதவி சப் இன்ஸ்பெக்டர் பூட்டி சாவியை அப்பே தே வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படிச் செய்திருந்தால் தடயங்கள் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் அதற்குப் பிறகு சிமென்ட் எல்லாம் போடப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் எடுக்காத அதிகாரிகளின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. 53-வது செக்ஷன்படி அந்தக் குழுவினைக் கலைக்க முடியாது என்று சொல்கின்ற நீங்கள் “அகெயின்ஸ்ட் தி இன்டரஸ்ட் ஆஃப் தி இன்ஸ்டிடியூஷன்” என்ற காரணத்திற்காகவே அந்தக் குழுவினைக் கலைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[முற்பகல் 9-10]

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்திற்கு இருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சனையில் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடிய காரணங்களுடன் பின்வரும் சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இதிலே பொதுவாக ஒரு விஷயத்தை கவனமாகவே சொல்லப் படவில்லை என்று கருதுகிறேன். பக்கம் 40ல் “தூப்புரவாளர் ஆறுமுகம் தற்கொலை செய்துக் கொண்டார் என்று “அ” தரப்பினர் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்று “ஆ” தரப்பினர் கூறினர்” என்று நீதிபதி பால் கமிஷன் ஒரு பரிந்துரையை கூறியிருக்கிறார். அந்த ஆறுமுகம் தான் முதலிலே திரு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்பவர் தூக்கிலே தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை பார்த்துச் சொன்னவர். அவர் எதற்காக தற்கொலை செய்துக் கொண்டார் என்று “அ” தரப்பினர் கூறுகிறார்கள் என்பதை கேட்டு தமிழ் மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலேயும் ஏதாவது தவறான முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. அவர்தான் அந்த நிகழ்ச்சியை தேரிலே பார்த்தவர் என்ற காரணத்தால், அவர் உயிரோடு இருப்பது சிலருக்கு அபாயம் என்ற காரணத்தால்; இடையூறு செய்யப்பட்டு அதன் விளைவாக மரணம் ஏற்பட்டதா என்பதும் திரு. விசாரிக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பக்கம் 47 லே டாக்டர் ஃபென்சி டேனியல் கூறுகிறபோது, சிதம்பரம் என்பவரும், புருஷோத்தமன் என்ற கோவில் காவலரும் (வாட்ச்மேன்) உடலைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே அவர்களை விசாரித்த போது, மரணம் ஏற்பட்ட தற்கால காரணத்தைக் கூறவில்லை என்றும், எனவே மரணத்திற்கான காரணம் குறித்து விபத்து பதிவேட்டில் இடம் காலியாக விடப்பட்டது என்றும் திட்டவாட்டமாக தெரிவித்திருக்கிறார். அதே புருஷோத்தமன் அவர்கள் தான் பிறகு 4.15 மணிக்கு முதல் குற்றத் தகவல் அதிகையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உடலைக் கொண்டு வந்தபோது யாருமே அதை என்ன காரணம் என்று கூறமுடியவில்லை; ஆகவே அந்த இடம் காலியாக விடப்பட்டது என்றால், பின்னர் அதை எப்படி வேண்டுமானாலும், திருத்தம் செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகத் தான் இருக்கிறது என்பது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதுவும் இன்றைக்கு நம்முடைய கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பக்கம் 48 ல் நீதிபதி பால் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். “ஆகவே, இவர்கள் ‘அ’ சட்டி 2, ‘ஆ’ சட்டி 6, நிர்வாக அதிகாரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருவரும் மருத்துவ மனைக்குச் சென்று டாக்டரை அழைத்தனர்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1982 பிப்ரவரி 13]

என்பதும், டாக்டர் ரோடு அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது சடலம் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதும், நிச்சயமாக நம்பக் கூடியதாக இல்லை” “என்று திட்டவாட்டமான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுவும் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகப் படுகிறது. இதேபோல இன்னும் 2 விஷயங்களை இந்தச் சான்றுகள் சம்பந்தமாகக் கூறியும்புகிறேன்.

மாவட்ட கலெக்டர் தலைமை செயலருக்கு 1-12-1980 அன்று அனுப்பிய டெலக்ஸ் செய்தியில், இது சான்று ஆவணம் 60-சி என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சரிபார்ப்பு அதிகாரி, நிர்வாக அதிகாரி, டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் உண்டியல் திறக்கப்படும் போது உடன் இருந்தார்கள் என்று கூறியிருக்கிறது. அப்படி என்றால் அ.சா. 1, தான் அங்கு இல்லை என்று சொன்ன கூற்றை இது மறுக்கிறது என்று நான் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதேபோல சான்று ஆவணம் அ.54 படி அ.சா. 11, இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீதரன் நாயர், எஸ்.பி.க்கு 30-1-1980ல் அனுப்பிய செய்தியும் இதுவே. இதிலே அவர் கூறியிருக்கிறார்கள். காலை 8 மணிக்கு அவர்கள் அனைவரும் வந்திருக்கிறார்கள் என்று, ஆகவே, இந்த அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் அந்த இடத்திலே இல்லை என்பது இரண்டு. அந்த மாவட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்ட செய்தியை இது மறுக்கிறது என்பதும் சந்தேகத்தைக் கிளப்பக் கூடியதாக இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சனையாகும்.

அது மட்டுமல்ல, கடைசியாக, இந்த விசாரணைகள் நடக்கும்போது தேவஸ்தானத்தின் சார்பாக ஒரு வக்கீலை வைத்திருந்தது கூடத் தவறு என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இது ஒரு வழக்கு அல்ல. நீதிவிசாரணை தான். அப்படி வழக்கு என்றாலும் தனிப்பட்டவர்கள் தான் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அதைக் காட்டிலும் அரசு சார்பிலே வாதிட்ட வழக்கறிஞர் திருமதி பத்மினி யேசுதரையும் டக்கம் 35லே கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் “அத்தகைய திருட்டை புரிவதற்கு அதுவே அவருக்கு கடைசி வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கருதியிருக்கலாம்” என்று அரசு சார்பில் வாதிட்ட வழக்கறிஞரும், தேவஸ்தான சார்பில் வாதிட்ட வழக்கறிஞரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசு உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கத்தான் கமிஷன் வைக்கிறோம் என்று சொல்வானேன்? அவர்களுடைய வழக்கறிஞர்கள் அங்கே போய் திருட்டைச் செய்தற்காகத்தான் அவர் தற்கொலை செய்துக் கொண்டார் என்ற முறையில் வாதிடுவதற்கு, நீதிவிசாரணைக் கமிஷன் எதற்காக வைக்க வேண்டும். அப்பறும் அரசாங்கம் எப்படி அந்தப் பரிந்துரைகளின் மீது பாரபட்சமற்ற முடிவுக்கு வரும் என்று நம்ப முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அதிகாரிகள் மீது இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலிருந்து நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதை கட்சி அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பரிந்துரை மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள அரசாங்க உத்தரவு முற்றிலும் தவறானது. அவர்கள் இந்த கமிஷன் முடிவை நிராகரிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் கமிஷன் முடிவை நிராகரிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் அது நேர்மையான ஒரு மறுப்பாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் சொல்லாமல் ஆனால் அதே சமயத்தில் பூராவையும் மறுக்கும் முயற்சியில் இறங்கிய பிறகு பரிந்துரைமீது விசாரணை நடத்த உத்தரவிட்டால் அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முன்வருவார்களா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அறங்காவலர் குழுவை கலைக்கவேண்டும், இது அசாத்தியமான பிரச்னை அல்ல. கார்ப்பரேஷன்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் கலைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக்கூட கலைக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஒரு அறங்காவலர் குழுவை அதுவும் இப்படிப்பட்ட தோரு வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அந்தக்குழுவை நிச்சயமாகக் கலைக்கலாம், கலைக்கவேண்டும், ஏற்கனவே கடந்த சட்டமன்றத்தில் பல்வேறுவிதமான புதிய ஷரத்துக்களைக் கொண்டுவந்து ஒரு திருத்தச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த கோவில் அறங்காவலர் குழுவை கலைத்தால்தான் விசாரணை நடத்தமுடியும்.

அதோடு கூட அறங்காவலர் குழுக்களை நியமிப்பதில் கூட அரசு சற்று சிந்திக்கவேண்டும். இப்போது அறங்காவலர் குழுவில் ஐந்து ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கும் போது நான்கு பேர்களை ஆளும் கட்சியிலிருந்து நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல பொறுப்புகள் வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் வந்தால் அதை முதலிலேயே எதிர்த்து நிறுவிடுவது நல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைப் பெரும்பான்மையாகப் போட்டுவிட்டு பிறகு அதனால் ஏற்படும் பிரச்னைகளை அரசாங்கம் சந்திக்கவேண்டியவரும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குழுக்களில் இந்து மதத்தில் அக்கறை கொண்டிருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் பிரதிநிதிகளை போட்டு காரியங்கள் செய்வது தான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இதில், அரசாங்கத்திற்குத்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், தனிப்பட்ட அமைச்சர் பொறுப்பு என்று நாங்கள் கூறவில்லை. காரணம், இதில் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரை அரசாங்கத்தின் சார்பில்தான் பல்வேறு குறிக்கீடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1982 பிப்ரவரி 13]

கூட்டுசியாக நான் கூற விரும்புவது, இதில் மத்திய புலனாய்வுத்துறை விசாரணை என்பதை நாங்கள் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்கட்சி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எதிர்க்கிறோம். மத்திய புலனாய்வுத் துறை, மட்டும் பாரபட்சமற்ற முறையில் நடக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இந்த மாநில சர்க்கரே இங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்னை மீது, பால் கமிஷன் அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள். independent agency such as the crime branch ஏற்படிப்பட்ட க்ரைம் ப்ராஞ்ச் போன்ற ஒரு சுதந்திர ஸ்தாபனத்திடம் விசாரணை நடத்தச் செய்ய உத்தரவிடுங்கள், ஒரு குழுவை நியமியுங்கள், அவர்களுக்கு பகிரங்கமாக அறியுங்கள். அவர்கள் என்ன முடிவுக்கு வந்தாலும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும், அவர்கள் விசாரணையில் எந்த விதத் தடங்களும் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டும். அதைத்தான் செய்யவேண்டுமே தவிர மத்திய புலனாய்வு விசாரணைக்கு இதைக் கொண்டுவருவது என்பது மாநில சுயாட்சியின், மாநில ஆட்சிக்குள்ளே அதிகாரங்கள் மீது மத்திய அரசின் குறுக்கீடுகளைக் கொண்டுவரக்கூடிய ஒன்றாக அது அமையும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகவே இதில் இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படக் கூடாது.

இப்படிப்பட்ட அறங்காவலர் குழுக்களில் இந்த மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் போடவேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யிலிருந்து யாராவது இரண்டு பேர்களைப் போடுங்கள் குழுக்களில், ஒதுக்கிக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லை. இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை, அவர்கள் பிரதிநிதிகளை இக்குழுக்களில் போட்டும். அதைத் தான் நாங்கள் கூறினோம். இன்றைக்கும் அதைத்தான் கூறுகிறோம். கோவில்களில் பூஜைகள் எப்படி நடக்கின்றன என்று தெரியாத, இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போடுவது சரியல்ல. இந்து மதத்தில் அக்கற, நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் போட்டு நடத்திச் செல்லவேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்திற்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

இது மிகப் பெரிய பிரச்னை. அரசாங்கம் இதில் தக்க முடிவிற்கு வரவேண்டும். இதில் ஒரு ஜி. ஓ. போட்டுவிட்டோம் என்று பார்க்க வேண்டாம். நியாயம் செய்ய நினைத்தால் கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திருச்செந்தூராக்குப் போக வேண்டிய அவசியமிருக்காது. அதற்குப் பதிலாக அ.தி.மு.க. சார்பிலும் போகவேண்டிய அவசியமிருக்காது, நியாயமான அடிப்படையில் முடிவிற்கு வர வேண்டும் அரசாங்கம் என்று இந்த மன்றத்தில் உள்ள எதிர்தரப்பு கட்சிகள் அனைத்தும் கூறியிருக்கின்றன என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[முற்பகல் 9-20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்ததாக திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசுவார்கள்; நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தினால், திரு. சங்கரய்யாவைப் போல திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களையும் சுருக்கமாகப் பேசும்படி அழைக்கிறேன்.

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, 26-11-81 ஆம் நாள் அன்று திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் குறித்து அரசு ஒரு விசாரணை கமிஷனை நீதிபதி பால் அவர்கள் தலைமையில் நியமனம் செய்கிறது. அவர்கள் அளித்துள்ள அந்த அறிக்கையின் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் வருத்தப்பட்டாலும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை, சொல்ல வேண்டிய கடமையிலே இருக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த அறிக்கையின் மூலமாக அரசாங்கம் பால் கமிஷன் அறிக்கையை, ஏதோ கீழ்க் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, அதை மறுத்தோ அல்லது ஆதரித்தோ, ஹை கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்குவதுபோல, பால் கமிஷன் அறிக்கையின்மீது அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இன்றைக்கு தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், அங்கே சரி பார்க்கும் அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் மரணம் அடைந்தது தற்கொலையா அல்லது கொலையா என்பதை வசாரிப்பதற்காக, நீதிபதி பால் அவர்கள் நியமனம் செய்யப் பட்டார்கள். 26-11-1981ஆம் நாள் அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்ற பின்னர், அங்குள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் போராட்டம் நடத்தியதற்குப் பின்னால், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே நேடியாகச் சென்று, விசாரணை செய்கிறார். விசாரணை செய்ததற்குப் பின்னால், அரசாங்கம் இதிலே சந்தேகம் இருக்கிறது என்ற ஐயப்பாட்டின் அடிப்படையில் நீதிபதி பால் கமிஷன் நியமனம் செய்யப்படுகிறது. அதுவரையில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட முறை சரிதான்; அதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை; ஆனால், அதற்குப் பிறகு நீதிபதி பால் அவர்கள் விசாரணையை துவங்குகின்ற காலகட்டத்திலே, வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கறிஞர் நீதிபதியிடம் முறையீடு செய்வார்கள்; வாதம் புரிவார்கள். அந்த வகையில் அங்கே வாதங்களும், பிரதிவாதங்களும் நடப்பெற்றன. அரசாங்கம் ஆரம்பத்திலேயே இந்த நிலையை எடுத்துக்கொண்டது என்பதைப் பார்க்கின்றச் நேரத்தில், தேவஸ்தானத்தை சேர்ந்த அதிகாரிகள் கமிஷனுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டியவர்கள். அரசாங்கம் பாரபட்சம் இல்லாமல் அங்கே நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்று விரும்பியிருக்குமானால், அரசாங்கம் அங்கே ஒரு

வழக்கறிஞரை நியமனம் செய்து, அந்த வழக்கறிஞர் அது தற்கொலைதான் என்று உறுதிப்படுத்துகின்ற வகையில் வாதம் புரிவதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்தில், இது நியாயம் தானா என்று கேட்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு பிரமாணப் பத்திரங்கள், வாக்குமூலங்கள் தாக்கல் செய்யப்படுகின்ற நேரத்தில் இரண்டு சாராரும் தாக்கல் செய்திருக்கின்றார்கள். ஒரு சாரார் 'அ' தரப்பாரைச் சார்ந்தவர், இன்னொரு தரப்பார் 'ஆ' தரப்பாரைச் சார்ந்தவர். இந்த இரண்டு சாராரும் தங்கள் தங்கள் வாக்குமூலங்களை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த காவல் துறை அதிகாரிகள் யாரை விசாரித்தார்கள் என்றால், தேவஸ்தான ஊழியர்களையும், மருத்துவர்களையும் விசாரணை செய்தார்கள். இவர்கள் அத்தனைபேரும் 'அ' தரப்பைச் சார்ந்தவர்கள். ஆனால், கொலையுண்டார் என்று சொல்லும் தரப்பார் யாரும் விசாரிக்கப்படவில்லை. எனவே, இப்படி ஒருதலை பட்சமான விசாரணையை நடத்திவிட்டு, நாங்கள் நியாயத்தைச் செய்கிறோம் என்று சொல்வதை தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் இறந்த நேரம் எது என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை. நீதிபதி பால் அவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், பல்வேறு வகையில் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இன்றைக்கு ஒருதலைபட்சமான கருத்துதான் நிலவுகிறது. காரணம், அந்த தேவஸ்தானத்திலே நடப்பெற்ற சம்பவம் கொலையா அல்லது தற்கொலையா என்று சொல்லக்கூடிய வகையில், இதை யார் பார்த்திருப்பார்கள் என்று சொன்னால், தேவஸ்தானத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தவிர பொதுமக்கள் யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது. காரணம், அங்கே அந்த ஆய்வகத்திலே யாரும் தங்கவில்லை. அங்கே தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் தங்கியிருக்க முடியும். அவர்களுக்குத் தான் உண்மை தெரியும். ஆனால், அவர்கள் உண்மையைச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. கொலையோ அல்லது தற்கொலையோ, சம்பவம் நடந்துவிட்டது. காவல் துறை அதிகாரிகள், பூட்டியிருக்கின்ற நிலையிலே இருந்த அறையைத் திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள்; ங்கே சிமெண்ட் பூசியிருக்கிறார்கள்; பைப்பை மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, காவல் துறை அதிகாரிகள் எழுங்காக செயல்பட்டிருப்பார்களானால், உண்மைக் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடித்திருக்க முடியும்.

அது மட்டுமல்ல, எப்.ஐ.ஆர். திருத்தப்பட்டு 2 எப்.ஐ.ஆர்.களாக காட்சி அளிக்கின்றன. அதிலே எத்தனை பேர்கள் தலையிட்டார்கள் எப்.ஐ.ஆர். திருத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன, இரண்டு எப்.ஐ.ஆர்.கள் கொடுத்ததற்கு அவசியம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பிரேத பரிசோதனை ரிப்போர்ட் ஏ. 11 என்று சொல்லக் கூடியவர், காவல் துறையால், 28 ஆம் தேதியே தாசில்தாரிடம் கொடுத்து விட்டேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் தாசில்தார் அலுவலகத்திலே 30-11-81 அன்று நாங்கள் ரிஜிஸ்தர் செய்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட 2,3 நாட்களில் பிரேத பரிசோதனை அறிக்கை என்ன ஆனது? எங்கே போனது? அறிக்கை எப்படி மாறியது? இதையெல்லாம் நீங்கள் நீங்கள் என்று சொன்னால் இந்த அறிக்கைமீது நீங்கள் ஒரு அறிக்கையை வைத்திருக்கிறீர்களே, இது தற்கொலை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் இந்த ஜி. ஓ. வை ரத்து செய்துவிட்டு புதிதாக ஒரு அரசாங்க உத்திரவைப் போட்டு விசாரிக்கவேண்டும். நான் தமிழகத்திலே உள்ள காவல் துறை அதிகாரிகளைக் குறைசொல்லவில்லை, தமிழகத்திலே சிறந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்திலே தமிழகக் காவல் துறை அதிகாரிகளால் முடியாது என்று சொன்னால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற நிலை வருகிறபோது சி. பி. ஜி. எடுப்பதற்கு நாங்கள் தயங்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்னாலே தமிழகக் காவல் துறையில் உள்ள எல்லோரும் ஒட்டுமொத்தமாக மோசமானவர்கள் அல்லது தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டக்கூடியவர்கள் அல்லது அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக நியாயத்திற்குப் புறம்பாக செயல்படக்கூடியவர்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. நியாயத்திற்குப் புறம்பாக இல்லாமல் நியாயமாக நடந்து கொள்கிற அதிகாரிகள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களிடம் ஒப்படையுங்கள். அவர்கள் முழு விசாரணை நடத்துவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்றைக்கு நான் பேசுகிறபோது கூடச் சொன்னேன், நாளை யகதாநாயகன் என்று. அப்போது சிலர் வருத்தப்பட்டார்கள். அவர் பாலகிஷ்ணன், அறங்காவலர் குழுத் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் எந்த அளவுக்கு தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சாட்சியாக அவர் பெயர் காலத் துறையிலே உள்ள ரெளடி விஸ்டிலே இருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே நான் மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த சபையிலே கேட்டேன், உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களாகப் பார்த்து அறங்காவலர் குழுவிலே போடுகிறீர்களே நியாயமா, நேர்மையா, எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களைப் போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை என்று சொன்னபோது தெய்வபக்தி மிகுந்தவர்களைப் போட்டால் அந்த தேவஸ்தானங்கள், கோயில்கள் சிறப்பாக நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள். நான் ராதாகிருஷ்ணனை பழனி தேவஸ்தானத்திற்கு தலைவராகப் போட்டிருக்கிறோம், உங்களுடைய நண்பர் வி. எம். சி. டி.-யை மதுரையிலே போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நல்லவர்

களையும் தவறுகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இல்லாத நிலையில் உள்ளவர்களையும் நியமனம் செய்வதை விட்டுவிட்டு ஒரு ரௌடியை ஆறுபடை வீடுகளில் ஒரு படைவீடான திருச்செந்தூரில் ஒரு ரௌடியை நியமனம் செய்து இருக்கிறீர்களே அதைத் தான் என்னால் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பல சாட்சிகள் நேரடியாக வந்து சொல்லமுடியாமல் பேசுதற்குக் காரணம் இவரால் துன்பம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பது மட்டுமல்ல, இவரால் கொலை செய்யப்படுவார்கள் என்று அஞ்சித்தான். நீதிபதி பால் அவர்களிடம் திருச்செந்தூரிலே நேரடியாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், நாங்கள் பிரமாணப் பத்திரம் கொடுத்து இருக்கிறோம், சாட்சியங்கள் நேரிலே வந்து சொல்வோமானால் எங்களை பாலகிருஷ்ணன் கொன்றுவிடுவார் என்று அச்சப்பட்டார்கள். அதன் காரணமாக நீதிபதி பால் அவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய போலீஸ் பாதுகாப்பைத் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆறுமுகம் ஒரு துப்புரவுத் தொழிலாளி, அவர் நேரடியாக அந்தச் சம்பவத்தைப் பார்த்தவர், தூக்கிலே தொங்கினாரா அல்லது அடித்துக் கொல்லப்பட்டாரா என்று நேரடியாகப் பார்த்தவர். ஆனால் இன்றைக்கு அவர் இல்லை. அவர் மர்மமாக இறந்திருக்கிறார்.

அதோடு தொடர்பு படுத்தி நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். வேலுப்பிள்ளை, சங்கரலிங்கம், ஈஸ்வர அய்யர் போன்றவர்கள், நாங்கள் சாட்சியம் சொன்னால் எங்களைக் கொன்று விடுவார்கள் என்று அச்சப்படுவதற்கும் ஆறுமுகம் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்லப்படுவதற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே விசாரணை செய்யும்பொழுது ஆறுமுகம் எப்படி இறந்தார் என்ற விசாரணையை உடனடியாக நீங்கள் தொடங்கினால் தான் தமிழக மக்கள் நீங்கள் நியாயமாக நடக்கிறீர்கள் என்று சொல்ல முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறங்காவலர் குழுவை எங்களால் கலைக்க முடியாது என்று அரசுத் தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்திலே 12 ஆயிரம் பஞ்சாயத்துக்களை, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளை, அரசாங்கம் எந்த ஜி.ஓ.வைப் போட்டு கலைத்ததோ அது மாதிரிப் போட்டுக் கலைக்க முடியும். இன்றைக்கு உங்கள் கட்சிக்காரர்கள், உங்களால் நியமனம் செய்யப்பட்டவர்கள், நான் பாலகிருஷ்ணனை அறநிலையத் துறை அமைச்சர் நியமனம் செய்தார் என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட இந்த அறங்காவலர் குழுவைக் கலைப்பதிலே என்ன தயக்கம்? அதற்குப் பதிலாக பாதுகாக்கவேண்டும் என்பதற்காக 'ஆ' தரப்பு சாட்சியங்கள் பெய் அப்படையிலே புலன் விசாரணை செய்வதைப்போல், விசாரணை செய்வதைப் போல் ஒரு அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறது, எங்களால்

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று சொல்கிற ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறது என்றால் அரசாங்கத்தினுடைய கையலாகாதனத்தை எப்படிச் சட்டிக்காட்டுவது என்று புரியவில்லை. ஒரு சாதாரண அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க முடியவில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது என்றால் அறங்காவலர் குழுத் தலைவரோ அல்லது அறங்காவலர் குழுவோ எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் நிலைமைக்கு வருமானால், தமிழகத்தில் எந்தக் கோயிலும் நியாயமாக நடக்காது. ஒரு கோவில்கூட நிம்மதியாகப் பொது மக்கள் ஆண்டவனைத் தரிசிக்கச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அதற்கு ஆதரவாக விதி 53-பி-யைச் செல்கிறார்....

[முற்பகல் 9-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 53-வது விதியைப்பற்றி ஆண்டித்தேவர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அதையே திருப்பிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவையின் நிகழ்ச்சி பிற்பகல் 12 மணிக்குள் முடிந்தாக வேண்டும். அதற்குள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச வேண்டும்; மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்; சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: உண்டியலைத் திறப்பதற்கான சாவியை, சம்பந்தமே இல்லாத இசக்கிழுத்து என்பவரிடத்திலே கொடுத்து உண்டியலைத் திறக்கச் சொல்லும் அளவிற்கு வந்திருந்தால் அவர் தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறார் என்றுதான் பொருள். அந்த அடிப்படையிலேயே அவரை நீக்கி இருக்க முடியும். ஆனால் அதைச் செய்யவும் மறுத்து விட்டார்கள், அதற்குப் பதிலாக அவருக்கு ஆதரவாக அரசாங்கம் செயல்படுவது சற்று வேதனையாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே நன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதல்லாம், உடனடியாக முதலிலே அறங்காவலர் குழுவைக் கலைத்து விடுங்கள். இரண்டாவதாக, நீதிபதி பால் அவர்களின் அறிக்கைய ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களுடைய அறிக்கை வாபஸ் பெற்றுவிட்டு, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பாறுப்பான், நியாயமான, நேர்மையான முறையில் நடக்கின்ற காவல்துறை அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து அவர்களைக் கொண்டு முழு விசாரணை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அதற்கு முன்னால், அய்வகம் சம்பந்தப்பட்ட ரிக்கார்டுகள், சேவஸ்தானச் சம்பந்தப்பட்ட ரிக்கார்டுகள், டிரங்கால் போட்டுப் பேசிய ரிக்கார்டுகள் ஆகிய எத்தனை கோப்புகளையும் உடனடியாக அரசாங்கம் கைப்பற்றி, எதைப் பாதுகாப்பாக வைத்து, அவைகளை அந்த அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுத்து விசாரணை நடத்துவதற்கு உத்தரவிட வேண்டும்

உங்களுடைய அறிக்கையைத் திருப்பப் பெற வேண்டும். இந்த அறிக்கையை மோசடி அறிக்கை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன்; ஆனால் இது தேவை இல்லாத அறிக்கை. இதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதில்லை. இதுவரை இப்படிப்பட்ட சம்பிரதாயம் இல்லை, நடைமுறை இல்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, இதுதான் எங்கள் அறிக்கை என்று சொன்னால், இந்த அறிக்கைக்கு மேல் அமைச்சர்கள் வேறு பதில் சொல்ல முடியாது. இந்த அறிக்கையை பேஸ் செய்து எங்கள் கருத்து இருக்கும் என்று சொன்னால் மூன்று நாட்களுக்கு இந்த விவாதமே தேவையில்லாமல் போயிருக்கக் கூடும்.

இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது அல்ல. (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர்களை அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டார், நியாயம் கேட்கிறார் என்ற அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டாம். அவரும் இந்த நாட்டின் குடிமகன்தான். நாங்களும் அப்படித்தான், எந்தக் குடிகன் பாதிக்கப்பட்டாலும் குரலெழுப்ப வேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளின் கடமை. அந்த முறையிலேதான் இது எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த அவையில் உள்ளவர்களின் கருத்தைக் கேட்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையை வாபஸ் பெற்று, நல்ல அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை நடத்த உத்தரவிட வேண்டுமென்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள நீதிபதி பால் அவர்களுடைய அறிக்கையைக் குறித்தும், அதன் தொடர்பாக அல்லது அதற்கு மேலாக என்று எண்ணிக் கொண்டு வைக்கப்பட்டுள்ள திரவியம் அவர்களுடைய அறிக்கையைக் குறித்தும் நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேர அதிகம் இல்லை எனினும் நேற்றையதினம் அவை முன்னவரோடும், முதல்வரோடும், தங்களோடும் பேசி முடித்தவாறு 11 மணிக்குள்ளாக என்னுடைய பேச்சை முடித்துவிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 45 நிமிடங்கள் பேசினால் போதும். அதற்குள்ளேயே முடிக்கலாம். இன்றைக்குக் கொஞ்சம் அட்ஜஸ்ட் செய்து கொள்ளுங்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 26 ஆம் நாள் திருச்செந்தூரிலே சரிபார்ப்பு அதிகாரி சுப்பிரமணியப் பிள்ளை இறந்தது சிறித்த செய்தி வெளிவந்தது. அந்தச் செய்திகளுடே அது மர்மமரணம் என்றும், தற்கொலை என்றும், கொலை என்றும் பல்வேறான செய்திகள் வெளிவந்தன.

1982 பிப்ரவரி 13]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இங்கே பல்வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரம், இது தனக்குரிய ஒரு பணி என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்த மர்ம மரணம் பற்றி அரசு உடனடியாக உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஆய்வு செய்து அதனை உலகுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்தன. அதனுடைய தொடர்பாகத்தான் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே கூட 8 அல்லது 9 கட்சிகள் ஆளுங்கட்சியைத் தவிர என்று கூடச் சொல்லலாம், அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்த கோரிக்கையை முன்வைத்து, சரியான நீதி, நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே, அழுத்தத்திருத்தமாக, வாதாடுகின்ற கட்சியினை நாம் காண்கிறோம். சுப்பிரமணிய

பிள்ளை அவர்கள் மர்மமாக மரணம் அடைந்திருக்கிறார் என்ற தகவல் உலகுக்கு அறிவித்து, அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆலய ஊழியர்களுடைய சங்கத்தினர் தீர்மானம் போட்டார்கள். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த, மாவட்ட அளவிலே உள்ள நிர்வாகிகள், தலைவர்கள், கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தினார்கள், ஊர்வலங்களை நடத்துனார்கள். டிசம்பர் 2 ஆம் தேதி அன்று திருச்செந்தூரில் ஒரு முழு அடைப்பு—கடை அடைப்பு, வேலை நிறுத்தம், என்கிற அளவுக்கு நடைபெற்றது. இவ்வளவும் நடந்து முடிந்து, டிசம்பர் 3-ஆம் தேதி வரையிலே காத்திருந்த நான் இப்படி பல்வேறாகச் செய்திகள் வந்தபொழுது பிரதமருக்கும், மத்திய உள்நுறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஜெயில் சிங் அவர்களுக்கும், மேதகு தமிழக ஆளுநருக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும் பின்வருமாறு ஒரு தந்தியினை நான் அனுப்பினேன்.

“Subramania Pillai, Jewel Verification Officer—cum—Assistant Commissioner of Hindu Religious and charitable Endowments Department of Tirunelveli found dead under mysterious circumstances on 26th November at Subramaniaswami Devasthanam Inspection Bungalow, Tiruchendur. All political parties suspect murder. Trust Board Members absconding. Hartal by public on 1st December at Tiruchendur demanding proper investigation and enquiry. Please intervene, cause proper investigation and enquiry by independent CID branch.”

என்ற இந்தத் தந்தியை நம்முடைய முதலமைச்சர் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் நான் அன்றக்கு அனுப்பினேன். எனவே, எடுத்த எடுப்பில், சி.பி.ஐ. விசாரணை மேண்டுமென்கிற அளவுக்கு நான் போகாததற்குக் காரணம், அல்லது கழகம் கருதாததற்குக் காரணம், இங்குள்ள நேர்மையான காவல் துறை அதிகாரிகளைக் கொண்டே இந்த விசாரணையை இந்த அரசு நடத்தும் என்ற நம்பிக்கையினுடைய அடிப்படையிலேதான். ஆனால், 3 ஆம் தேதி இப்படிப்பட்ட ஒரு தந்தியை, எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவன் என்கின்ற முறையிலே நான் அனுப்பியதற்கு மறுநாள் டிசம்பர் 4 ஆம் நாள், அறநிலையத் துறை அமைச்சர்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

அருமை நண்பர், மாண்புமிகு ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் நிருபர்கள்கூட்டத்தைக் கூட்டி, அதிலே தன்னுடைய கருத்துக் களையும், அதிகாரிகள் தந்த அறிக்கையையும் எடுத்து வைத்தார். அவருடைய கட்சி ஏடான, அண்ணா பத்திரிகையிலே, 4-12-1980 என்று திருச்செந்தூரில் நடந்தது என்ன? இறந்தவரை வைத்து கருணாநிதி நடத்தும் அரசியல் மோசடி, ஆர். எம். வீ. கடும்கண்டனம் என்று தலைப்பிட்டு, 'திருச்செந்தூரில் உண்டியல் எண்ணுப்போது நடந்த சம்பவம்பற்றி பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்துள்ளன. நேற்று முதல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அடிப்படையே இல்லாத ஆதாரம் ஏதும் இல்லாத முழுப்பொய்யை ஜோடித்து ஒரு கற்பனைக் கதையை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உருவாக்கி இருக்கிறார். அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.முக ஆட்சிமீதும் அறங்காவலர் மீதும் பழி போட்டு வேலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஈடுபட்டுள்ளார். அவரது குடும்பப் பத்திரிகையும் அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. பெரிய கொலை நடந்திருப்பதாகப் பிரதமருக்கு அவர் தந்திகூட அனுப்பி இருக்கிறார். நான் முதல்வருக்கும் அனுப்பினேன். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்கள். —

இன்றைய முரசொலியில் எட்டுக்காலத் தலைப்பிட்டுச் செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[முற்பகல் 9-40]

அ.தி.மு.க.வினர் அடித்துக் கொன்றனர் என்று செய்தி வெளியிட்டுள்ளனர். பொறுப்பற்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அங்கே என்ன நடந்தது என்ற உண்மை விவரங்களை வெளியிடக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்த சம்பவம் நடந்தபோது அங்கே 50, 60 பேர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அங்கே நடந்த சம்பவம் குறித்து திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், காவல் துறை உயர் அதிகாரியும் அறிக்கை அனுப்பியுள்ளனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுப்பியுள்ள அறிக்கையில் கூறி இருப்பதை இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (அதற்குப் பிறகுதான் அறிக்கையையே அவர் வெளியிடுகிறார். அதுவரையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உரிய அர்ச்சனை நடைபெறுகிறதா?) அந்த அறிக்கையிலே சுப்பிரமணியப்பிள்ளை உண்டியலைத் திருடினார் என்றும் அதன் காரணமாக ஓடி ஒளிந்தார் என்றும், அவரைத் துரத்திச் சென்று அந்தப் பணத்தைக் கைப்பற்றினார் என்றும், அவமானம் தாங்க மார்ட்டாமல், அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்றும் அந்த அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் படித்து முடித்ததும், நிருபர் கேட்கிறார், "அந்த அதிகாரியின் உடையிலே ரத்தக்கதா இருந்ததாக கருணாநிதி எழுதி இருந்தாரே" என்று கேட்ட போது அமைச்சர், "யார் யாரோ எதை எல்லாமோ எழுதுவார்கள், ரத்தக் கறை" எதுவும் இல்லை. அந்த அதிகாரி வராமலேயே

1982 பிப்ரவரி 13]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உண்டியல் உடைக்கப்பட்டதாகக் கூட எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரி முதல் நாள் இரவே பியூனுடன் வந்து, தங்கியிருக்கிறார். அவர் பார்த்த பிறகுதான் உண்டியல் உடைக்கப்பட்டுள்ளது. 7 ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்தவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இப்போது இருப்பவர், நேற்று முதல் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு பொறுப்பற்ற முறையிலே எழுதத் தொடங்கி இருக்கிறார். ஒரு மரணம் ஏற்பட்டால் அதை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு பொறுப்பற்ற முறையில் மனமறிந்து, பொய்களைச் சொல்கிறார். அடித்துக் கொன்றதாகச் சொல்லுகிறார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இப்படிப் பட்ட மோசடியில் ஈடுபட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. இந்த மரணத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் மோசடி செய்கிறார். திருச்செந்தூரில் இந்தச் சம்பவம் பற்றி எல்லா விவரமும் தெரிந்திருப்பதால் அங்கு எந்தப் போராட்டமும் நடக்கவில்லை” என்று கூறினார் என்று அண்ண பத்திரிகையிலே முதல் பக்கத்தில் வெளிவந்தது.

திருச்செந்தூரிலே எந்தப் பரபரப்பும் இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது எவ்வளவு அப்பட்டமான உண்மைக்கு மாறான தகவல் என்பதை நேற்றைய தினம் பேசிய என் அருமை நண்பர் நெடுமாறன் இங்கே கூறி இருக்கிறார். அதைப்போலவே மற்றக் கட்சியினுடைய தலைவர் களும், திருச்செந்தூர் மக்கள் எந்த அளவுக்கு கொந்தளித்திருக் கிறார்கள், குழறுகிறார்கள், கடை அடைப்பு வரையிலே சென்றார்கள் என்ற செய்திகளை இங்கே எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் டிசம்பர் 4-ந் தேதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைத் தந்தபோதிலும், டிசம்பர் 7-ந் தேதி நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் சென்றதாக எனக்கு நினைவு, நெல்லைக்குச் சென்றவர்கள், திருச்செந்தூர் சென்று அந்த ஆலயத் தையும் ஆலய வளாகத்தையும் ஆய்வகத் தையும் பார்வையிட்டு, சென்னைக்கு திரும்பிய பிறகு டிசம்பர் 11-ந் தேதி இதுகுறித்து ஒரு நீதி விசாரணை நடக்கும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையிலே அறிவித்தார்கள். பிறகு டிசம்பர் 19-ந் தேதி நீதிபதி பால் அவர்களுடைய பெயர் அறிவிக்கப்பட்டு, அரசு விசாரணையின் மூலம் அது தெரிவிக்கப்பட்டது. பால் அவர்கள் அதை மிக உன்னிப்பாக, கவனமாக பல்வேறு விதமான விசாரணை செய்து ஆய்ந்து ஒரு அறிக்கையினை இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் தந்திருக்கிறார். பால் அவர்களுடைய விசாரணைக் கமிஷன் நடைபெற்றபோது, அவர்களே குறிப்பிட்டு இருப்பதைப்போல் இரண்டு தரப்பினர் இடிலே விசாரிக்கப்பட்டார்கள். அல்லது விசாரணையில் கலந்து கொண்டார்கள். ‘அ’ தரப்பு என்பது அறிஞ்சாவலர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், இவர்கள்

[டாக்டர் மு. சருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

எல்லாம் 'அ' தரப்பினர். 'அ' தரப்பினுடைய முக்கியமான பணியாக எது இருந்தது என்றால், அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளை துக்கு மாட்டிக் கொண்டு, தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்பதை மெய்ப்பிப்பதற்காகத்தான் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டார்கள். அவர்கள் சார்பில், அறங்காவலர் குழு சார்பில் வழக்கறிஞர் விருத்தாசலம் ரெட்டியார் அவர்களும், அரசின் சார்பில் பத்மினிஜேசுதுர அவர்களும், வாதிட்டார்கள். அடுத்து 'ஆ' தரப்பினர் இது தற்கொலை அல்ல என்று வாதிட்டுகின்ற தரப்பு, அந்தத் தரப்பின் சார்பில் வழக்கறிஞர்கள் எட்டமன்ட். இரணியல்ரவி, ஏ. எல். சுப்பிரமணியம் மற்றும் சில வழக்கறிஞர்களும் இந்த விசாரணையிலே ஈடுபட்டார்கள். இந்த விசாரணைக்கு என்று ஒருவரம்பு, டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ், தரப்பட்டது. இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசு ஆணையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற குற்றச்சாட்டே, நீதிபதி பால் அவர்கள் இந்த டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸை, விசாரணை வரம்பை மீறி, இருக்கிறார் என்பதுதான். என்ன அந்த விசாரணை வரம்பு முதலில் தரப்பட்டது. (அ) இந்து சமய அற நியாயத் துறையின் சரிபார்ப்பு அதிகாரி திரு. சி. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை இறந்ததற்கான காரணத்தையும், சந்தர்ப்ப குழ்நிலையையும் பற்றி விசாரணை செய்யவும், (ஆ) அத்தகைய சம்பவம் மீண்டும் நிசுமாமல் தடுப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரை செய்யவும் என்பதுதான் 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்'. இதிலே எப்படி விசாரணை வரம்பு மீறப்பட்டது என்பதை அரசு யூக்கித்தது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு சாவுக்கான காரணம் விபத்தாக இருக்கலாம், தற்கொலையாக இருக்கலாம், கொலையாக இருக்கலாம் அல்லது இயற்கைச் சாவாக இருக்கலாம். இதிலே இயற்கைச் சாவு என்பதும், விபத்து என்பதும் வருவதற்கு இடமே இல்லை. தற்கொலை என்றால், சுப்பிரமணியப் பிள்ளை உண்டியல் பணத்தைத் திருடினார் என்ற குற்றச்சாட்டோடு அது இணைகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டு, அடிப்பட்டுப் போகிறபோது, கொலை என்பது நிரூபிக்கப் படுகிறது. கொலைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தும் விசாரணை வரம்புக்கு உட்பட்ட காரியமேயாகும். கொலைக்கான காரணங்களை ஆராயச் சொல்லித்தான் 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்' தரப்பட்டது.

அறங்காவலர்களும், நிர்வாகிகளும் நடத்திய உண்டியல் திருட்டுக்கு சுப்பிரமணியப் பிள்ளை உடந்தையாக இல்லை. மாறாக மறுப்பு தெரிவிக்கிறார். அதனால் கொல்லப் படுகிறார். எனவே, சுப்பிரமணியப் பிள்ளை மரணத்திற்கான காரணங்களை விசாரிக்க வேண்டியது பால் அவர்களின் விசாரணை வரம்புக்கு உட்பட்டது. அவர் கண்டுபிடித்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார். அந்த காரணங்களின் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், அறங்காவலர் குழுவின் கோவிலில் நிர்வாகிகளாக இருப்பதால் நீக்கி வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் அந்த அறிக்கையின் முடிவான கருத்து.

1982 பிப்ரவரி 13]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காரணஸ்தர்களாலே தான் காரணம் ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. காரணம் அருபமானது. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. காரணஸ்தர்கள் உருவம் உடையவர்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எப்படி விசாரணை வரம்பை, டர்ம்ஸ் ஆப் ரெபர்ன்சை கடந்ததாக இருக்கும் என்பதை அரசு தான் விளக்கவேண்டும். எனவே, விசாரணை வரம்பு எதுவுமே மீறப்படவில்லை என்பது நான் தந்த இந்த விளக்கத்தின் மூலம் தெளிவுபடுகிறது.

நீதிபதி பால் தெரிவித்துள்ள முடிவான கருத்துக்கள் தெளிவாக இருக்கிறது. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை கோவிலுக்கு வந்து சேரும் முன்பே உண்டியல்கள் திறக்கப்பட்டன. அதைக்கண்ட சுப்பிரமணியப் பிள்ளை எதிர்ப்பு தெரிவித்து, எண்ணிக்கையில் கலந்து கொள்ளாமல், அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு ஆய்வகம் சென்றுவிட்டார். அதன்பிறகு அவர் தாக்கப்பட்டு, அவருக்கு காயங்கள் விளைவிக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக அவர் உணர்வு இழந்தார். அவரது குரல்வளை நெறிக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் கூட செய்யப்பட்டு இருக்கலாம். அவர் தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்று தோன்றுமாறு செய்ய அவர் துவலைக் குழாயில் தொங்கவிடப்பட்டார் என்று சந்தேகிக்க ஆதாரங்கள் உள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால், மரணம் விளைவிக்கக்கூடிய வன்முறை காரணமாக அவர் தன்னுடைய மரணத்தைச் சந்தித்தார் என்று நம்புவதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் உள்ளன. இச்சம்பவத்தைக் கோவிலில் உள்ள ஊழியர்கள் மட்டுமே பார்த்து இருக் முடியும். அவர்கள் கமிஷன் முன்விலையில் சாட்சியம் தரமாட்டார்கள். அறங்காவலர் குழு இன்னும் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதால் ஊழியர்கள் சாட்சியம் சொல்ல அஞ்சுவார்கள் என்ற 'ஆ' தரப்பினரின் வாத்தத்தைத் தள்ளிவிடமுடியாது. இச்சூழ்நிலையில் அறங்காவலர் குழுவைத் தற்காலிகமாக விலக்கியோ அல்லது நீக்கியோ வைத்தபிறகு, குற்றப்பலனாய்வுத் துறையின் குற்றப் பிரிவு போன்றதோர் தனிப்பட்ட குற்றப் புலனாய்வு அமைப்புகளால் முழுஅளவில் தீர் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். அத்தகைய புலன் விசாரணைக்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். அறங்காவலர் குழு விலகினால் தான் தேவஸ்தான ஊழியர்களும், மற்றவர்களும் இது பற்றி இன்னும் அதிகமாக விளக்கம் அளிக்க முன்வரலாம்.

நீதிபதியின் இந்த அறிக்கை தான் விசாரணை வரம்பை மீறுகிறது என்று அரசாணை குறிப்பிடுகிறது. மரணம் அடைந்த காரணத்தை, சூழ்நிலையைக் குறித்து விசாரணை நடத்தச் சொன்னீர்கள். அந்த நீதிபதி காரணத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சி மீண்டும் நடக்காமல் இருப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைக்கச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதைத்தான் அவர் பரிந்துரைத்துள்ளார்கள். நடந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

நிகழ்ச்சியில் எடுக்கும் நடவடிக்கைதான், இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி மீண்டும் நடக்காமல் தடுப்பதற்கேற்ற பரிந்துரை என்று ஏன் நீங்கள் எண்ணிடத் தவறுகிறீர்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அரசின் சார்பிலே எழுப்பப்பட்டுள்ள மறுப்புக் கருத்துகள் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் அனைத்தும் ஏற்கெனவே விசாரணை கமிஷனிலே வழக்கறிஞர் விருத்தாசலம் ரெட்டியார் அவர்களால் 'அ' தரப்பிற்காக வாதிக்கப்பட்டு, நீதபதியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத அந்தக் கருத்துக்களைத்தான் நீங்கள் மீண்டும் அரசு அறிக்கையாக அதாவது விருத்தாசலம் ரெட்டியாரின் அந்தக் கருத்துக்களை அந்த வாதிக்களை இங்கே அச்சடித்து வைத்து இருக்கிறீர்கள் என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

'அ' தரப்பை மட்டும் விசாரித்து கமிஷன், 'ஆ' தரப்பை விசாரிக்கவில்லை. இது அரசு ஆணையிலே நீங்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ள ஒரு குற்றச்சாட்டு. நான் முதலிலேயே சொல்ல விரும்புகிறேன். 'ஆ' தரப்பை விசாரிப்பது வேண்டுமென்று 'அ' தரப்பு வழக்கறிஞர்களால் கோரப்படவே இல்லை என்பதுதான் இதற்கு நான் அளிக்கின்ற பதிலாகும்.

பொதுவாக ஒரு வழக்கிலே இரண்டு வழிகள் உண்டு. ஒன்று தனது தரப்பில் கண்கண்ட அதாவது 'ஐ' விட்னஸ் சாட்சிகளையும், சூழ்நிலை அதாவது 'சர்கம் என்டன்ஷியல்' சாட்சிகளையும் விசாரிப்பது. இது 'பாசிடீவ் மெதோடு'. அடுத்து மாற்றுத் தரப்பு சாட்சியங்களை குறுக்கு விசாரணை செய்து, அவர்களது கூற்றைப் பொய்யாக்குவது, இது நெகடிவ் மெதோடு. இந்த இரண்டாவது முறை நெகடிவ் மெதோடுதான் இந்த விசாரணையிலே கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 'அ' தரப்பினர் 'ஆ' தரப்பு சாட்சிகளை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கூறவே இல்லை.

அது மட்டுமல்ல. சுப்பிரமணிய பிள்ளை பணத்தை திருடி, அது கண்டுபிடிக்கப்படவே மானத்துக்கு அஞ்சி தற்கொலை செய்துகொண்டார். அதற்கான நேரடி சாட்சிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கின்றவர்கள், அதை உண்மை என்று கூறும் காவல் துறையினர்தான். சுப்பிரமணிய பிள்ளை கொலை செய்யப்படவில்லை. தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்று திட்டவாட்டமாக நிரூபிக்க வேண்டியவர்கள் அவர்கள். மேலும் கொலை செய்யப்பட்டார் என்று கூறுபவர்களுக்கு புலன் விசாரணை செய்ய உரிமை இல்லை, வசதி இல்லை. அவர்கள் எதிர்தரப்பினரை குறுக்கு விசாரணை செய்து, சுப்பிரமணிய பிள்ளை தற்கொலை செய்யவில்லை என்று நிரூபித்து காட்டினாலே போதும். அதைதான் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், எனவே இதில் 'அ' தரப்பினர் விசாரிக்கப்படவில்லை என்று

1982 பிப்ரவரி 13]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூறுவது அவர்களை விசாரிக்குமாறு 'ஆ*' தாப்பினர் கோரவில்லை என்ற பதில் மூலம் அடிப்பட்டுப் போகிறது என்பதை நான் இந்த அவையிலே எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஆணையில் இரண்டாவதாகக் கூறப்படுவது, 'எச்.ஆர். அண்ட் சி. இ. கமிஷனரின் உதவியாளர் அர்ச்சுனன் என்பவர் சர்ட்சியத்திற்கு கமிஷன் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது. அவர் 'சுப்பிரமணிய பிள்ளை எளியவர் என்றும் அவர் மீது எந்த புகாரும் கிடையாது என்றும் கூறியுள்ளார். ஆனால் அதே அதிகாரியான அர்ச்சுனன் சுப்ரமணிய பிள்ளை பற்றி வந்த புகார் குறித்து அவரிடமே விசாரித்த சம்பவங்கள் பற்றிய அறிக்கைகள் அரசிடம் உள்ளன என்று பின்னால் கூறியிருக்கிறார்.' இது நீங்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற அரசு ஆணையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியானால் அரசிடம் இருக்கிற அந்த அர்ச்சுனனுடைய அறிக்கைகளை ஏன் விசாரணை நடைபெற்ற நேரத்திலே கமிஷன் முன்வைக்கவில்லை. எனவே அர்ச்சுனன் கூறியதற் சச் சொல்லப்படுபவை எல்லாம் அவர்கள் மீது எந்த புகாரும் இல்லை என்று முதலிலே நீதிபதி பால் கமிஷன் முன்னால் சொன்ன எச்.ஆர். அண்ட் சி. இ., கமிஷனர் உடைய உதவியாளர் அர்ச்சுனன் பிறகு இப்படிப்பட்ட புகார்கள் அவர் மீது உள்ளன என்று விசாரணை முடிந்த பிறகு சொல்கிறார் என்றால் இது 'ஆஃப்டர் தாட்' அதற்குப் பிறகு அர்ச்சுனனை கசக்கிப் பிழிந்து ஆரம்பத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு மறுப்பு அறிக்கையை வைத்துக் கொண்டு அளவுக்கு தேவையற்ற முறையற்ற ஒரு தன்மையில் ஒரு நடவடிக்கை அமைச்சர் மூலம் நடைபெற்றிருக்கக்கூடும் என்ற ஐயப்பாட்டைத்தான் இது உறுதிபடுத்துகிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

மூன்றாவதாகச் சொல்கிறார்கள். எச்.ஆர். அண்ட் சி. இ., செயலாளரையும் கமிஷனரையும் விசாரித்த கமிஷன் கலெக்டரையோ காவல்துறை அதிகாரிகளையோ ஏன் விசாரிக்கவில்லை என்று அரசு கேட்கிறது. எச்.ஆர். அண்ட் சி. இ., செயலாளரையும் கமிஷனரையும் சட்சியமாக அழைக்க வேண்டுமென்று கமிஷன் விரும்பவில்லை. அதற்கு மாறாக 'ஆ' தரப்பு தற்கொலை அல்ல என்று வாதாடுகின்ற தரப்பிலே உள்ள இரணியல் ரஷி போன்ற வழக்கறிஞர்கள் கொடுத்த மனு மீதுதான் அனை பிறப்பிக்கப்பட்டு எச்.ஆர். அண்ட் சி. இ., செயலாளரும் கமிஷனரும் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் யோ காவல்துறை அதிகாரிகளையோ விசாரிக்க வேண்டுமென்று 'அ' தரப்பு வழக்கறிஞரான விருத்தாச்சலம் யாரோ அரசாங்க வழக்கறிஞரான பத்மினி ஜேகதுரையோ கமிஷன் முன் கேட்டிருக்கலாம். அவர்கள் கேட்கவில்லை. எனவே அரசு ஆணையிலே எடுத்து வைத்திருக்கிற இந்த வாதமும் பெருந்தாத வாதம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

மேகநாதன் அவர்களுடைய உறுதிமொழிப் பத்திரத்தையும் குறுக்கு விசாரணையின்போது அவர்கள் அளித்த 'சஜஷன்' களையும் முரண்பாடு உள்ளவை என்று நீதிபதி கூறியதை அரசு தரப்பு தனக்கு ஆதரவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆனால் நீதிபதி பால் மேகநாதன் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய முடிவுகளை வழங்கியிருக்கிறார். மேகநாதன் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத பால் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை அறிவித்திருப்பது விருந்து மேகநாதன் அவர்களுடைய கருத்துக்களை கண்ணை மூடிக் கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற அவர்களுடைய நடுநிலை தனத்தான் இதிலே புரிகிறதே அல்லாமல் நீதிபதி பால் குறையுடையவர் அல்ல என்பதை நான் இந்த பதில் மூலம் அரசுக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உண்டியல் திருடப்பட்ட த சப்பிரமணிய பிள்ளை உடனடியாக ஏன் மேலதிகாரிகளுக்கு தந்தி மூலமோ தொலைபேசி மூலமோ தெரிவிக்கவில்லை? இது அரசாங்கத்தினுடைய கேள்வி, அதற்கு நான் சொல்கிற ஒரே பதில் உயிரோடு இல்லாத ஒரு மனிதர் எப்படி தெரிவிக்க முடியும் என்பதுதான். அதுமாத்திரமல்ல. சாவதற்கு முன்பு கூட அவருக்கு தொலைபேசியில் பேச இடம் கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். ஒருவேளை அவர் ரிப்போர்ட்டிங் எழுதிக்கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆய்வகத்திலே அமர்ந்து. கொலை செய்யப்பட்டதை ஒட்டி எப்படி அவருடைய டைரியும் அவருடைய எழுதுகோலும் திருடப்பட்டதோ அதைப் போல அவர் எழுதிய ரிப்போர்ட்டும் திருடப்பட்டிருக்கலாம். எனவே இந்தச் சம்பவம் இந்த அரசுக்கு உள்ளத்திலே தோன்றவில்லையா? வேண்டுமென்றே தொலைபேசியிலே தெரிவிக்கவில்லை என்று ஒரு புதிய வாதத்தை எடுத்து வைத்து நீதிபதி பால் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற ஒரு முடிவுக்கு யாராக ஒரு புதிய தீர்ப்பை வழங்கவேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

மிக முக்கியமான ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். உதவி இயக்குநர் ராமன் பிரச்சினைக்குரிய அந்த வேட்டி தொங்கவிடப் படுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க முடியும் என்ற கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார். ராமன் என்ற உதவி இயக்குநர் தந்துள்ள சாட்சியத்தில் முதல் பகுதியிலே உள்ள 4 வரிகளை மாததிரம் எடுத்துப்போட்டு ஒரு அரசு மற்ற வரிகள் எல்லாம் முடிமறைத்து வாதம் செய்வது நியாயம்தானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் சொல்கிறார் தொங்கவிட இது பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க முடியும் என்று சொல்கிறார். தொங்கவிட என்ற அந்தச் சொல்லை ஆழ்ந்து கவனித்தால் ஒரு பிணத்தை தொங்கவிட என்று ஏன் நாம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது? ராமன் அவர்கள் சொன்னதில் முதல் வரியை மாததிரம் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். ஆனால் ராமன் மேலும் என்ன தெரிவிக்கிறார்? அதே பேராகிராஃபிலே அதே பகுதியிலே அடுத்து என்ன

1982 பிப்ரவரி 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்கிறார்? மடிக்கப்பட்டிருந்த வேட்டியின் நீளம் மிகவும் குட்டை என்று எந்த முனையிலும் ஒரு முடிச்சுப்போட மட்டுமே பயன்படுத்தி இருக்க முடியும் என்றும் அவ்வாறு போடுவதற்குக் கூட சாமர்த்தியம் வேண்டும் என்றும் 7 அடி 6 அங்குலம் உயரத்திலே உள்ள ஒரு குழாய் மீது ஒருவர் தெங்குவதாகக் கூற்பணை செய்து பார்த்தால் அவர் அனேகமாக குழாயின் உயரத்திற்குத் தானே எம்பித்தான் அவ்வாறு செய்ய வேண்டி இருந்திருக்கலாம். அந்த வேட்டியைக் கொண்டு இறந்துசுப்பிரமணிய பிள்ளை போன்ற தடித்த கழுத்தை உடைய பருமனான ஒருவர் முதலிலே சுருக்கு வளையம் போட்டுக் கொண்டு கழுத்தைச்சுற்றி பின்னால் சுருக்கிட்டுக்கொண்டு தானே தொங்குவது என்பது மிகவும் கடினமானதாகும் என்று ராமன் திடீர்வட்டமாகத் தெரிவித்துள்ளார். அந்த ராமனுடைய சாட்சியத்திலே உள்ள பிற்பகுதி அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு முற்பகுதியிலே தொங்கவிட அது பயன்பட்டது என்ற இரண்டு வரிகளை மாத்திரம் எடுத்து கையாண்டு ஒரு அரச அணையின் மூலமாக நீதிபதி பால் தெரிவித்திருக்கின்ற ஒரு நல்ல தீர்ப்பினை மறைக்க முயல்வது தேவைதானா என்று இந்த அரசை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பிணப் பரிசோதனை நடத்திய டாக்டர் ராமமூர்த்தி பிரச்சினையிலே உள்ள வேட்டி தன்னைத் தூக்கிட்டுக்கொள்ள இறந்து போவவரால் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க முடியும் என்று உறுதியாகக் கூறியுள்ளார் என்றும் அரசாங்கத்தினுடைய அறிக்கை கூறுகிறது. டாக்டர் ராமமூர்த்தி பிணப் பரிசோதனை செய்ய மறுத்தவர். வேட்டி பற்றிக் கருத்துக்கூற அவருக்குத் தகுதி இல்லை. வேட்டியைப் பற்றி ராமமூர்த்தி சொன்னதைப் பெரிதாகத் தங்களுக்கு அனுசரணை அரசு எடுத்துக்கொண்டு இங்கே அச்சியற்றி வைத்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த வேட்டி பற்றி நீதிபதி பால் என்ன கூறுகிறார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டாமா? வேட்டியை நீதிமன்றத்திலே வெளிப்படையாக அளந்து பார்த்ததில் 352 சென்மீட்டர் நீளம் இருந்தது. டாக்டர் ராமமூர்த்தி அவர்களுடைய சாட்சியத்தில் சுப்பிரமணிய பிள்ளையினுடைய உடலை சவப் பரிசோதனைக்காகத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவந்தபோது அதிகாரி தானே தூக்கிட்டுக் கொண்டதாகச் சொல்லப்படும் வேட்டியைக் கொண்டுவரவில்லை என்றும் அதைவது பிரதேத்தைக் கொண்டுவரும்பேது பிரதேப் பரிசோதனைக்குக் கத்திந்த ராமமூர்த்தியினிடத்தில் அதிகாரியுடைய அந்த வேட்டி கொண்டுவரப்படவில்லை என்றும் அதைப்பற்றி சப் இன்ஸ்பெக்டரிடம் ராமமூர்த்தி கேட்டபோது அந்த வேட்டி ரத்தக்கறை பந்ததாக இருந்ததால் அது கெண் வரப்படவில்லை என்று உதவி சப் இன்ஸ்பெக்டர் அவரிடத்திலே கூறியதாகவும் உடனடியாக வேட்டியைக் கொண்டுவரவதாகவும் கூறி இருந்தார், ஆனால் அது கொண்டுவரப்படவில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளார். டாக்டர் ராமமூர்த்தி சம்பவம் நடந்த

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

இடத்தை 27-11-80 அன்று பார்வையிட்டார். அப்போது வேட்டியை அளந்து 330 சென்டி மீட்டர் நீளம் இருந்ததைத் தன்னுடைய சவப் பரிசோதனைக் குறிப்பில் எழுதி வைத்ததாகக் கூறுகிறார்.

எனவே மேற்படி சாட்சியத்திலிருந்து இறந்து போனவர் தூக்கிட்டுக் கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிற வேட்டி முதலிலே இரத்தக்கறை படிந்தது என்று கூறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

[முற்பகல் 10.00]

டாக்டர் இராமமூர்த்தி தன்னிடத்திலே காண்பிக்கப்பட்ட வேட்டியில் எந்தவிதமான கறையும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார். எனவே கமிஷனிடம் கொடுக்கப்பட்ட வேட்டி, வேறு ஒரு வேட்டிக்குப் பதிலாக கொண்டு வரப்பட்ட வேட்டி என்று நம்புவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று நீதிபதி பால் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த வாதங்களை எல்லாம் மறைத்து விட்டு, ஒரு வாசகத்திலே ஒரு பகுதியை மாத்திரம் வெட்டி எடுத்து, வேண்டும் என்றே அறங்காவலர்களை பாதுகாக்க அரசு முயற்சித்திருப்பதை நான் மிக மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களின் சாட்சியத்தைப் பற்றியும், டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், இராமமூர்த்தியை விட கெட்டிக்காரர் அல்ல என்றும் அரசு வாதிட்டு இருப்பதற்கு மாறாக, நீதிபதி பால் அவர்கள் டாக்டர் கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் எவ்வளவு திறமை படைத்தவர் என்பதையும், எவ்வளவு காலம் அந்தத் துறையிலே அனுபவம் உள்ளவர் என்பதையும், ஏறத்தாழ 2,000 பிணங்களை பரிசோதனை செய்தவர் இராமமூர்த்தி என்றால், 14,000க்கு மேற்பட்ட பிணங்களை பரிசோதனை செய்து அதனுடைய முடிவுகளை அனுப்பியவர் கோபாலகிருஷ்ணன் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே, இதிலே நான் அதிகமாகச் சென்று விவரிக்க விரும்பவில்லை நேரம் இல்லாத காரணத்தால்.

அரசு அறிக்கையில் ஒரு முக்கியமான விஷயம், பக்கம் 7 பேரா 23ல் டாக்டர் இராமமூர்த்தி, அடிபட்ட காயம் சுப்பிரமணியப் பிள்ளையின் உடல் மீது எதுவுமே இல்லை என்று அழுத்தத்திருத்தம் சாட்சியம் கூறியிருக்கிறார். இது அப்பட்டமான உண்மைக்கு மாறாக எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதிபதி பால் அவர்களுடைய அறிக்கையில் பக்கம் 54ல், “சாவு குறித்து பின் ஆய்வு செய்யப்பட்டபோது, தலையில் காணப்பட்ட 3 காயங்களும் சுப்பிரமணியப்

1982 பிப்ரவரி 13] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிள்ளை அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்பாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இராமமூர்த்தி விளக்கமாக கூறியுள்ளார் என்று நீதிபதி பால் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த உண்மையை அரசு மறைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அறங்காவலர் குழுவைக் கலைக்க வேண்டும் என்றால், அற நிலையத்துறை சட்ட விதிகளின்படி தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கமிஷன் அளித்த தீர்ப்பின் முடிவை மாத்திரம் அடிப்படையாக வைத்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று விவாதிக்கும் அரசு, இதற்கு சான்றாக, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில், மனோகரன் என்ற அதிகாரியின் மீது, கமிஷனின் முடிவின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு பின்னர், அவர் தமது முறையீட்டை கேட்காமல் கமிஷன் எடுத்த முடிவுகளின்படி நடவடிக்கை எடுத்தது தவறு என்று வாதாடி வெற்றி பெற்றதைச் சான்றாக கொடுக்கிறார்கள் அரசு குறிப்பிலே.

நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம், மனோகரன் என்ற அதிகாரி இஸ்மாயில் கமிஷன் முன்னால் வந்து அவருடைய முறையீட்டைச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை என்று எடுத்துக் கூறி, இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார், வழக்குத் தொடுத்தார். ஆனால் இங்கே நிலைமை என்ன? அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் பாலகிருஷ்ணனுக்கோ, அல்லது மற்றவர் களுக்கோ அப்படி வாய்ப்பு, நீதிபதி பால் கமிஷன் முன்னாலே அளிக்கப்படவில்லையா என்றால், நிரம்ப அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனோகரனுக்கோ தனது கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்கப்பெறவில்லை. எனவே, இஸ்மாயில் கமிஷனுக்கு எதிராக மனோகரன் என்ற அதிகாரி தனது கருத்தை தெரிவித்தார். ஆனால் இங்கே, அறங்காவலர் குழுவில் உள்ள தலைவர் களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேறுபாட்டை உணராமல், அரசு அறிக்கையிலே இப்படி கூறப்பட்டிருப்பதற்காக நான் என்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

பால் கமிஷன் குற்றவாளிகள் யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய வாதம். குற்றமே நடைபெறவில்லை என்றோ, அல்லது காலையே நடைபெற வில்லை என்றோ நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுவரையில் இங்கே வாதிக்கவில்லை. அதுவரையில் அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப்போல, அவர் இந்தக் கொலைக்கு உள்ளே சென்று கொலையா, தற் கொலையா என்று விவாதித்து தமது முடிவை அறிவிக்கவே இல்லை. ஆனால் சந்தேகத்தை பல நேரங்களில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள், பால் கமிஷன்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 பிப்ரவரி 13]

குற்றவாளி யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லையே என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கிடையே குற்றவாளிகளை கைது செய் என்று கேட்கிறீர்களே என்று எதிர்க்கட்சிகளை (எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து) -- அவர் பல நேரங்களில் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் பால் கமிஷனின் அறிக்கையில் “சாட்சியங்களின் நிலைமை” என்ற தலைப்பில் 44, 45 ஆகிய பக்கங்களில் குற்றவாளிகள் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 45 ஆம் பக்கத்திலே ஒரு பகுதியிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், “சரி பார்ப்பு அதிகாரிக்கு உடனடியாக அவர்கள் முதலுதவி அளிக்கவோ, அவருக்கு மூச்சு வரச்செய்யவோ, சிகிச்சை அளிக்கவோ முன் வரவில்லை என்றும்; ஏனெனில் அவருக்கு மூச்சு வந்து, உணர்வு வந்தால், அவர்களுக்கு எதிரா மரண வாக்கு மூலம் கொடுக்கக் கூடும் என்று அவர்கள் அச்சப்பட்டார்கள் என்றும் “ஆ” தரப்பினரின் வழக்கறிஞர்கள் கூறிய வாதத்திற்கு, இவர்களின் விசித்திரமான போக்கு ஆதரவாகிறது” என்று நீதிபதி பால் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த அவர்கள் யார்? அவர்களுக்கு எதிராக மரண வாக்கு மூலம் சுப்பிரமணிய பிள்ளை கொடுப்பார்களோ என்று அஞ்சினார்களே அந்த அவர்கள் யார்? 44வது பக்கத்திலே குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த ஆய்வுகத்தில் இருந்தவர்கள் யார் யார் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அங்கே யார் யார் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள் 44வது பக்கத்தில்? டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன், கீனிவாச பண்டியன், கோவில் சூப்பரின் டென்ட்டென்ட், காத்தவன், நிர்வாக அதிகாரி ராஜாராம், கேசவ ஆதித்தன் கியோர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று நீதிபதி பால் அவர்கள் 44வது பக்கத்தில் குறிப்பிடுவதிலிருந்து குற்றவாளிகள் யார் என்று இன்னும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவில்லை என்றால் நான் உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன். தெரிந்தும் தெரியாததைப்போல் நீங்கள் இருக்கிறீர்களா என்று நான் உங்களிடம் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

பால் கமிஷனுடைய அறிக்கை வெளியிடப்பட்டு, — அ வயில் வைக்கப்படுவதற்கு முன்பு என்னால் வெளியிடப்பட்டது என்பதையொட்டி நீங்கள் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளில் பாதி நடவடிக்கைகளாவது, ஒரு கால் பகுதி நடவடிக்கைகளாவது இந்தக் கொலையாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க, கொலையாளிகளை கைது செய்ய அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டதா என்றால் இல்லை. பால் கமிஷன் அறிக்கையை முன்கூட்டியே வெளியிட்டதை ஒரு பெரிய குற்றமாகக் கருதி — நான் அதை வெளியிட்ட காரணங்களை, கருத்துக்களைப் பற்றி இங்கே விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. சண்முக

1982 பிப்ரவரி 13]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாதன் கைது செய்யப்பட்டார். சதாசிவம் என்ற ஒரு அதிகாரி கைது செய்யப்பட்டார். கைது செய்யப்பட்டது மாத்திரமல்ல. அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தளவிற்கு அதனால் அவர்கள் இழப்பிற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

எனது நேர்முக உதவியாளர் சண்முகநாதனின் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 950. டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ் ரூ. 239, எச்.ஆர்.ஏ. ரூ. 165. விட்டி கார்பன்ஸ்டேட்டரி அலவன்ஸ் ரூ. 90. ஸ்பெஷல் பே ரூ. 325. கன்வேயன்ஸ்-க்காக ரூ. 80. ஆகவே ரூ. 1849 மாதந்தோறும் பெறவேண்டிய என். நேர்முக உதவியாளர் சண்முகநாதனுக்கு இப்போது கிடைக்கிற தொகை எவ்வளவு என்றால் இந்த எச்.ஆர்.ஏ., வி.ஸி.ஏ., ஸ்பெஷல் பே, கன்வேயன்ஸ் இவையெல்லாம் ரூ. 660 இனிமேல் வழக்கு நடைபெற்று அந்த வழக்கில் சண்முகநாதன் விடுதலை பெறுகிற அந்தக் காலம் வரையில் இந்த ரூ. 660 மாதந்தோறும் அவர் இழக்க நேரிடுகிற பணமாகும். அதை மறந்து விடக்கூடாது. மீதுமுள்ள அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 950ல் பாதிச் சம்பளம்தான் ரூ. 475 தான், மற்றச் சலுகைகள் டி. ஏ. போன்றவைகள் எல்லாம் ரூ. 239, ஆக ரூ. 714 ரூபாய்தான் இந்த ரூ. 714ல் ஏற்கனவே கல்யாணம் போன்றவற்றிற்கு பட்டிருக்கிற கடனுக்குக் கழித்தது போக என். நேர்முக உதவியாளர் சண்முகநாதனுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளம் ரூ. 208 தான். எனவே இப்படிப்பட்டதொரு நிலையே சென்னையில் குடும்பம் நடத்துகிற சண்முகநாதனுக்கோ அல்லது சதாசிவம் என்ற அதிகாரிக்கோ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு யாராவது ஆலோசனை கூறியிருப்பார்களே யானால் அப்படி ஆலோசனை கூறியவர்களுடைய குடும்பம் உருப்படுமா என்பதை மாத்திரம் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சண்முகநாதன் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்ட கைது செய்யப்பட்டது மாத்திரமல்ல. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எனக்கு தரப்பட்டிருந்த இரண்டு டைப்ரைட்டிங் மெஷின்களைக் கூட இந்த அரசு, அரசாங்கத் துறை இந்த அவையினுடைய செயலாளர் மூலமாக கேட்டுப்பெற்றுக்கொண்டார்கள்—பிடுங்கிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன் — கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இரண்டு டைப்ரைட்டிங் மெஷின்களை, அவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்குத் தான் சொல்கிறேன், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இரண்டு டைப்ரைட்டிங் மெஷின்களைக் கூட பயன்படுத்த முடியாமல் பால் கமிஷன் அறிக்கையை வெளியிட்டதன் விளைவாக அதைக் கூட இந்த அரசு பறித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தளவிற்கு கடுமையான நடவடிக்கைகள் — முரசொலி செல்வத்தை ஏதோ பெரிய பயங்கரவாதியைப்போல், கட்டபொம்மன் போல்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

அல்லது மருது பாண்டியர்கள் போல் அல்லது கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் மிக பெரும் தலைவர்கள் அண்டர் க்ரவுண்டில் செல்வார்கள் என்று சொல்வார்களே அதைப்போல் அவர் சென்று விடுவார் என்பதுபோல் முரசொலி செல்வத்தை வீட்டில் வந்து கைது செய்வதற்குப் பதிலாக, விமான நிலையத்திற்குச் சென்று எங்கே விமானத்தில் ஏறி வெளிநாட்டுக்கு ஓடிவிடுவார் என்று பயந்தோ என்னவோ — அப்படி டிக்கட் வாங்கியிருக்கிறாரா என்பதைக் கூட ஆராயாமல் விமான நிலையத்தில் போலீஸ் உடுப்பு அணியாதவர்கள், சாதாரண உடுப்பில் சென்றவர்கள் திடீரென்று சுற்றி காரிலே ஏற்றி, அங்கே சென்றிருந்த பெண்மணிகளை, என்னுடைய வீட்டார் யாரோ என்று தெரியாமல் தடுத்த நேரத்தில் அவர்களை அடித்து வீழ்த்தி அவர்களுக்கும் காயங்கள் உண்டாக்கி கேவலப்படுத்துகிற அளவிற்கு, சண்முகநாதன், சதாசிவம் என்ற அதிகாரி, முரசொலி செல்வம் இவர்களை பால் கமிஷன் அறிக்கை வெளியிட்ட காரணத்தை யொட்டிய சூழ்நிலையில் இந்தப் பாடுபடுத்தியிருக்கிற இந்த அரசு பால் கமிஷனிலே வந்திருக்கின்ற இந்த உண்மைகளின் அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்க ஏன் தயக்கம் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்?

(முற்பகல் 10-10)

எப்படி அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்? இங்கே பேசிய போது அருமை நண்பர் சங்கரய்யா அவர்கள், நம் அருமை நண்பர்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த சுந்தரராஜன் அவர்கள், நெடுமாறன் அவர்கள், குமரி அனந்தன் அவர்கள், ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் விஜய ராகவன் அவர்கள் இப்படி எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்கு தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதிலும் அருமை நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசும்போது, அன்றைக்கே தான் 80 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் திங்கள், 18 ஆம் தேதி திருச்செந்தூருக்குச் சென்றதாகவும், உடனடியாக கோவில் அதிகாரிகள் வைத்திருக்கின்ற ரெக்கார்டுகளையும், ரெவின்யூ துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் வைத்திருக்கின்ற ரெக்கார்டுகளையும், அறங்காவல்துறையிலே உள்ளவர்கள் ரெக்கார்டுகளையும், போலீஸ் அதிகாரிகள், மருத்துவத் துறையினர் ரெக்கார்டுகளையும் அரசாங்கம் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று சொன்னதாகவும், அந்தக் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

ஐகந்நாத ஆழ்வார் என்ற தாசில்தார் இன்னொரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதைப் பாருங்கள். கொலையை மறைக்க எந்த அளவிற்கு அதிகாரிகள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 13] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

'Jagannatha Alwar Tahsildar and Executive Magistrate, Tiruchendur (from) to the Assistant Director of Regional Forensic Science Laboratory, Madurai Medical College Buildings, Tirunelveli-2.' எழுதுகிறார். என்ன எழுதுகிறார் தெரியுமா?

'The Inspector of Police, Tiruchendur has reported that the deceased Shri Subramania Pillai of Eraniel village has committed suicide by consuming poison. The body of the deceased was examined by the Medical Officer, Tirunelveli in TNC. No. 225/80 dated 27.11.80 and he has preserved the viscera for chemical analysis. The viscera of the deceased is sent through the Police constable 995,

ஆக அவர் விஷம் சாப்பிட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்கிற அளவிற்கு கதையை ஜோடிப்பதற்கு அதிகாரிகள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் அறங்காவலர்கள் குழுவைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, அதிகாரிகளிடமிருந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, கொலைக் காரர்கள் மீது கிரிமினல் குற்ற வழக்கு தொடுத்து, கைது செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்கின்ற நேரத்திலே, என்னப் பார்த்து திருப்பிக் கேட்பார்கள். நீ ஆட்கி நடத்தினாயே, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்தாயா? என்று. நேற்றைக்கு நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட, அருமை நண்பர் வீரப்பன் அவர்கள் பழைய உதாரணங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல இருக்கிறேன் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே இப்போது இல்லாவிட்டாலும், தன் அறையிலே இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். பாளையங்கோட்டையில் நடந்த ஒரு சம்பவத்திற்கு கோதண்ட ராமராஜன் என்ற நீதிபதி விசாரணை வைத்து 4 போலீஸ் காவலர்கள், இரண்டு தலைமைக் காவலர்கள், இன்ஸ்பெக்டர் டைய மகன்கள் இருவர் மீது வழக்கு தொடர்ந்து, அவர்கள் தண்டனை பெற்று, வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்த கருணாநிதிதான் நம்முடைய முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆரைப் பார்த்து, இந்த நடவடிக்கையை இப்போது மேற்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறானே அல்லாமல் வேறல்ல. கிளைவ் ஆஸ்டல் சம்பவத்தின்மீது நீதிபதி குப்பண்ணன் விசாரணை அமைத்து, அவர் அறிக்கையைப் பெற்று, அந்த அறிக்கைக்கு எதிர் அறிக்கை வைக்காமல், அந்த அறிக்கையின்படியே போலீஸ் அதிகாரிகள், போலீஸ் சூபரின்டென்ட் ஹரிஹரன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 பிப்ரவரி 1]

டிபுடி போலீஸ் சூபரின்டென்ட் குணசேகரன், ஆர். டி. ஓ. ராமசுமி ஆகியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை பிறப்பித்து, இலாகாபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க திரு. கார்த்திகேயன் அவர்களை, போலீஸ் உயர் அதிகாரிகளை நியமித்த கருணாநிதிதான் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறான்.

இதே போன்று இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம்தான் கெண்டு வரப்பட்டது. சென்னை மாநகராட்சியில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் குறித்து, கண்டனத் தீர்மானம்கூட அல்ல. அப்படி அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வந்த நேரத்திலே, அதற்கு முன்பு விஜிலன்ஸ் மூலம் அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டு, வழக்கு நடைபெற்றாலுங்கூட மாநகராட்சி உறுப்பினர்களும் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அதற்கு சி. பி. ஐ. விசாரணை வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் எழுந்திருந்து கேட்டபோது, அன்புக்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கேட்ட நேரத்தில், சட்டசபையிலேயே எழுந்து நின்று சென்னை மாநகராட்சியில் தவறு நடந்ததை சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால் மாநகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்படுகிறது என்று சட்டசபையிலே அறிவித்து மேயர், முன்னாள் மேயர், துணை மேயர் போன்ற என் பழம் பெரும் நண்பர்களையெல்லாம் உள்ளிட்ட அத்தனை பேர்களையும் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுத்த கருணாநிதிதான் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் அந்த வழியைப் பின்பற்றக் கூடாதா என்று கேட்கிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

தஞ்சை மத்திய கூட்டுறவு வங்கியிலே ஒரு கையாடல் நடந்து விட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி தஞ்சை நகரிலே உள்ள அனைத்துக் கட்சித் தோழர்களும் ஒரு ஊரவலம் நடத்தி மாணிக்கவாசம் என்ற என்னுடைய ஆருயிர் நண்பர், வழக்கறிஞர், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவுடனே நடவடிக்கை எடுத்து கைது செய்து இரண்டாண்டுக்காலம் சிறைத்தண்டனைப் பெற்று, அது மாத்திரமல்ல, வழக்கறிஞர் தொழிலையே இன்றைக்கு அவர் நடத்த முடியாத அளவுக்கு — ஆளாக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்த கருணாநிதிதான் இன்றைக்கு முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பார்த்து இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறேனேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

1982 பிப்ரவரி 13

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திருத்தணியிலே திருவேங்கடம் என்ற ஒரு அறங்காவலர் குழு உறுப்பினர் ஒரு பெண்ணிடம் தவற க நடந்தார் என்ற செய்தி வந்தவுடனே வரை அந்தக் குழுவிருந்து நீக்குவதற்கு ஆணை பிறப்பித் தருணாநிதிதான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

குடந்தையிலே ஒரு அறங்காவலர் நம்முடைய நாவலருக்கு நன்றாகத் தெரியும், நம்முடைய செயலாளருடைய சகோதரர் அவர் வந்துள்ள கோயில் பிரகாரத் தலைகடைகள் வப்பதற்காக பிரகாரத்தை இடித்தார் என்று கேள் பிட்டவுடன் வர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆணை பிறப்பித்த தருணாநிதிதான் இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அதே நியாயத்தை எதிர்பார்த்து, கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தக் கோரிக்கையை வைக்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

நாம் எல்லாம் ஒன்றாக இருந்தபோது நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன், நம்முடைய அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் மீது முழுமையாகக் கூட அல்ல, குசசமாக, ஜாடையாக சில குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே நம்முடைய கழக செயற்குழுவைக் கூட்டி அதிலே தீர்மானம் போட்டு அமைச்சர்களை நாம் நீக்கி வைத்தோம், அப்போது அந்தப் பொறுப்பிலே நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து எடுத்த அந்த முடிவை நிறைவேற்றிக் காட்டிய தருணாநிதிதான் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து இங்கே கேட்கிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

நான் கேட்பது அறங்காவலர் குழு கலைக்கப்பட வேண்டும் அந்தக் குழுவிலே உள்ள குற்றவாளிகளும், நிர்வாகிகளும், கிரிமினல் வழக்கிற்கு ளாக்கப்பட வேண்டும். கொலைக்கு உடந்தையாக இருந்த ரிக்கார்டுகளை பாற்றிப் பொய் ஆணங்களைப் புனைந்த கோயில் அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள், ரேஸ்ட்லாண்ட் அதிகாரிகள், மருத்துவத் துறையினர், இவர்கள் எல்லாம் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வளவு வயும் முடி மலுறக்கின்ற வகையிலே பல காரியங்களை ஆற்றுகின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு வீரப்பன் அவர்கள் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 பிப்ரவரி 13]

“பழுதுண்ணும் மந்திரியின் பக்” துள்ளு தெவ்வூர்
எழுபது கோடி உறும்.”

என்ற திருக்குறளைப் புரிந்து கொண்டு 70 கோடி பகைவர்களை விட பக்கத்திலே இருந்து யழுது எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற மந்திரி ஆபத்தானவர் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அந்த அமைச்சர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவரைப் பதவியிலிருந்து விலக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அவையிலே நீங்கள் வைத்த இந்த அறிக்கையில் இது போல் (விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையக் காட்டி) இது விஷம் (அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை பற்றிய குறிப்பக் காட்டி) நல்லவேளை, இரண்டையும் கலக்காமல் தனித்தனியாக வைத்திருக்கிறீர்கள். இதைக் கலக்காமல் திரு. சுந்தரராஜ் சொன்னதைப்போல் ஒன்றைத் திரும்ப பெற்று பால் கமிஷன் பரிந்து ர மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். உணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரபாண்டி : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற ஒரு மாணம் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டியும் அது கொலையா தற்கொலையா என்ற உண்மையை கண்டறிந்து அரசுக்கு ஒரு தெளிவான நிலையை எடுப்பதற்கு வழிவகை எக் காண்பதற்காக அமைக்கப்பெற்ற மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி பால் அவர்களுடைய ஒருநபர் கமிஷன் அளித்த அறிக்கையை ஒட்டியும்

[முற்பகல் 10-20]

அந்த அறிக்கையை Commission of Enquiry Act என்று அழைக்கப் படும் அந்த விசாரணைக் கமிஷன் சட்டத்தின்படி ஆறு மாத காலத்திற்குள் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை குறிப்புக்களோடு சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக அந்தச் சட்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிற விதிகளையாட்டி அதற்கு மதிப்பளித்து இந்த அரசு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே சட்டவிதிகளில் சுட்டிக் காட்டியபடி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை பற்றிய குறிப்போடு இந்த அவையிலே வந்திருக்கிற அந்த குறிப்புகளையொட்டியும், இதுவரை இந்திய பாராளுமன்ற மரபியலேயே இல்லாமல், எந்தச் சட்டமன்றத்திலேயும் இல்லாமல், ஒரு விசாரணைக் கமிஷனுடைய அறிக்கையின் மீது இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டு விவாதிக்கின்ற ஒரு புதிய நிலையை, புதிய மரபை இந்த அரசு, குறிப்பாக மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்ற ஒரு மிஷன் சிறந்த ஜனநாயக மரபை ஒட்டி இங்கே உறுப்பினர்களெல்லாம் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அதிலே ஏறத்தாழ 13 உறுப்பினர்கள் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள், இறுதியாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி தலைவரவர்கள் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கப்படுகின்ற இந்த நிகழ்ச்சி தொடங்கியதிலேயிருந்து இந்தியாவில் சுமார் 1,300-க்கு மேற்பட்ட கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் அமைக்கப்பட்ட கமிஷன்கள் எல்லா வற்றிற்கும் ஒரு வேறுபட்ட நிலைமையிலே பால் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்கும், நாட்டுக்கும் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கமிஷன்கள் எதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அதிகாரத்திலே இருப்பவர்கள், கட்சியிலே இருப்பவர்கள் அல்லது அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று, இலஞ்சக் குற்றச் சாட்டுக்கள், ஊழல்கள், அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள் என்று வகைப்படுத்திக் குற்றச் சாட்டுகளைச் சுமத்துகின்றபொழுது அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளிலே அடிப்படை இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்வதற்காக கமிஷன்கள், சில நேரங்களிலே அரசுத் துறைகள், அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சில நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகின்ற பொழுது அது பொதுமக்களுக்கு விரோதமாக அல்லது சட்டத்தை மீறி, வரம்பை மீறி அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள் அல்லது நடவடிக்கைகள், அத்து மீறிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதா என்பதைக் கண்டறிவதற்காக அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு அரசுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக கமிஷன்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அல்லது பொது மக்களிடத்திலே, சமுதாயத்திலே ஏதாவது சூழ்நிலைகள் காரணமாக மோதல்கள் ஏற்பட்டு அதிலே துப்பக்கிப் பிரயோகங்களெல்லாம் ஏற்பட்டு அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள்-அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்துவதற்கான அடிப்படை எழுந்ததா, அது தேவையானதா, அது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாமா என்பதைப் பற்றிக் கண்டறிவதற்காக விசாரணைக் கமிஷன்கள் வந்திருக்கின்றன.

ஆனால், நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிக்கு முன்னால் மட்டுமே ஒருவர் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர் குற்றவாளி என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதற்கான அத்துணை ஆதாரங்களும் ஐயந்திரிபற எடுத்துக்காட்டப்பட்டு, சாட்சியங்களையெல்லாம் எடுத்து வைத்து இவர் குற்றவாளிதான் என்று குற்றம் சாட்டியவர்கள் நிரூபிக்கவும், நான் குற்றம் அற்றவன் எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யவில்லை, அப்படி ஒரு வேளை குற்றம் நிகழ்ந்திருந்தாலும் எந்தச் சூழ்நிலைகளிலே செய்தேன்' அதனால் நான் குற்றவாளி அல்ல, திட்டமிட்டு நான் இந்தக்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

குற்றத்தைச் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர் ஒடுத்து வைக்கவும், குற்றம் சுமத்தியவர்கள் சாட்சியங்களை எல்லாம் முன்னால் நிறுத்தி அந்த நீதிபதிக்கு தொண்ணூற்று ஒன்பதே முக்கால் சதவீத அளவிற்கு ஆங்கே சாட்சியங்க யெல்லாம் நிரூபிக்கப்பட்டாலும், கால் சதவீத அளவிற்குத் சந்தேகம் தோன்றுமேயானால் அந்தக் கால் சதவீத சந்தேகத்தின் பலனைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குக் கொடுத்து, அவரைக் குற்றவாளிக் கூண்டிலேயிருந்து விடுதலை செய்கின்ற அந்த மதிப்பு மிக்க நீதிமன்றத்திலே நடைபெறவேண்டிய, ஒரு குற்றத்தின் அடிப்படை என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிற, சொல்லப்படுகிற குற்றம் காட்டப்படுகிற, ஒரு சம்பவத்தை, இன்றைக்கு விசாரணைக் கமிஷன் நீதிபதி அவர்களே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, நான் யாரையும் குற்றவாளியாகவோ, யாரையும் நிரபராதி ஆகவோ குறிப்பிடுவதற்கு வரவில்லை, என்னாலே தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்துகள் சட்ட சம்பந்தமானது என்பதும் இல்லை, ஆங்கே வைக்கப்படுகிற ஆவணங்கள், சாட்சியங்கள், நீதிமன்றத்தின் முன்னாலே நிராகரிக்கப்படலாம், அடிப்படை அற்றது என்று தள்ளிவிடலாம் என்று அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையிலேயே மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிவிட்டு, நடத்துகிற ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் முன்னாலே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை வைத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற ஒன்றே இந்த அரசாங்கம் இந்த நிகழ்ச்சியின் தொடர்பாக எந்த விதமான கருத்துக்களையும் தன்னிடத்திலே ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. உண்மையில், குற்றம் நிகழ்ந்திருந்தால், அப்படி குற்றம் நிகழ்ந்து தொடர்புடைய குற்றவாளிகள் யாராவது இருந்தால், அவர்களைக் கண்டு பிடித்து, நியாயத்தின் முன்னாலே நிறுத்தி, தண்டிப்பதற்குக் கத்தான் முன் வந்திருக்கிறது என்பதை அடிப்படைக் கருத்தாக நான் உங்கள் பூலம் இந்த மன்றத்திற்கும் நாட்டிற்கும் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்த நாளிலிருந்து தொடர்ந்து அவர்கள் எந்த நேரத்திலே இதிலே தலையிட்டார்கள் என்பதையும் அப்படித் தலையிட்ட நேரத்திலே அவர்களுக்கு எழுந்த ஐயத்தையும், அந்த ஐயத்தின் காரணமாக, சி.ஐ.டி. விசாரணை கேட்டார்கள் என்பதையும் அருள்கூர்ந்து இந்த மாமன்றம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டது ஒரு சி.ஐ.டி. விசாரணை. அதைக் கேட்டு பிரதமருக்கு தந்தி அனுப்புகிறார்கள், முதலமைச்சருக்குத் தந்தி அனுப்புகிறார்கள், ஆளுநருக்குத் தந்தி அனுப்புகிறார்கள். அப்படி ஒரு சந்தேகத்தின் அடிப்படையிலே, நான் கேட்டேன், என்னை, இந்த அறிநிலைய அமைச்சர் 'அரசியல் மோசடி செய்கிறவன்' என்று குற்றம் சாட்டி இருக்கிறாரே, இழித்துப் பேசியிருக்கிறாரே, 'நான் பிணத்தை வைத்துக்கொண்டு அரசியல்

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நடத்துகிறவன், என்று கூறி இருக்கிறாரே என்று அன்றைக்கும் குற்றம் சாட்டினார்கள், இன்றைக்கும் இந்த மன்றத்திலே நினைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். எனமீது அவருக்கு மிகுந்த அன்பு இருக்கிறது. அந்த அன்பின் காரணமாகத்தான் எதற்காக அமைச்சரவையிலேயிருந்து இந்த வீரப்பன் அல்லலப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும், போய் ஏதாவது தொழிலைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமே, அல்லது, வெளியிலே இருந்தால் கட்சிக்கு இன்னும் கொஞ்சம் பயன்படலாமே என்ற நல்ல எண்ணத்திலே தான் அவர்கள் இந்த அமைச்சர் இராஜிநாமா செய்யவேண்டும் இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் என்று நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன் ஆனால், அவர்கள் எனமீது ஒரு குற்றத்தைச் சாட்டிவிட்டு அந்தக் கருத்தைச் சொல்லக் கூடாது என்பதற்காக உங்கள் மூலம் நான் ஒரு விளக்கம் கூறுகிறேன்.

அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே 26 ஆம் தேதி நிகழ்ச்சி நடக்கிறது. அரசாங்கம், அன்றாடம் செய்திகளை, தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, எந்தக் கருத்தையும் சொல்லவில்லை. பத்திரிகைகளிலே எப்படி தகவல்கள் வருகின்றன? அவர்களே அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை, நேரத்தை நீட்டிக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. 'தற்கொலை', 'மர்ம மரணம்', 'கொல்லப் பட்டார்' என்று நாளொரு வண்ணம், ஒவ்வொரு பத்திரிகைகளில் ஒவ்வொரு செய்திகள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அப்பொழுதுதான், அவர்கள் சொன்னதைப் போல, 3 ஆம் தேதி இந்த நாட்டிலே பொறுப்புமிக்க சட்டமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற முக்கிய பொறுப்பிலே இருப்பவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-30]

நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மறுக்கவில்லை. நான் அதை தவறு என்று எப்போதும் சொன்னதே இல்லை. ஆனால் அவர்கள் சொல்லுகிற அந்த சந்தேகங்கள், விளக்கங்கள் எப்போது சி.ஐ.டி. விசாரணை வைத்து, இதிலே நீங்கள் உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களோ அந்த செய்தி வருகிற அதே நாளில், அவருடைய பத்திரிகையிலே, அவர் பொறுப்பிலே நடத்துகிற பத்திரிகை முரசொலியிலே-விசாரணை வேண்டும், சி.ஐ.டி. விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோதோ, சந்தேகம் இருக்கிறது என்றுதான் பொருள். குற்றவாளி யார் என்று தீர்மானிக்கப் படவில்லை, குற்றம் நடந்ததா என்பதும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. அதைக் கேட்கிறார்கள். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நாளில் அதே குறிப்பிட்ட செய்தி வருகிற அந்த நாளிலேயே அவருடைய பத்திரிகையிலே, அண்ணா தி.மு.க. வினர் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று 8 காலம் தலைப்பிலே செய்தி வருகிறது. 'தென் மாவட்டங்களை உலுக்கிய பரபரப்பான சம்பவம் திருச்செந்தூர்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 13]

கோவில் அதிகாரியை அண்ணா தி.மு.க.வினர் அடித்துக் கொன்றனர். தலைவர் உட்பட அறங்காவலர் குழுவினர் அனைவரும் தலைமறைவு. இது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இதைத் தீர விசாரிக்க வேண்டும் என்றும் சி.ஐ.டி. மூலம் விசாரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்கிற தீர்மானத்தையே பின்படி அவர்கள் நடத்துகிற பத்திரிகையிலே இந்தச் செய்தி வந்தது. அதுவரை நாங்கள் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே எந்த கருத்தையும் சொல்ல முன்வரவில்லை, இன்னும் கூட பொறுத்துக் கொண்டிருப்போம். இன்னும் முழுமையான செய்தி கிடைக்கவேண்டும் என்று காத்துக் கொண்டு இருப்போம். வேறு ஏதாவது இதிலே தவறுகள் நிகழ்ந்திருக்கிறதா என்பதை இன்னும் தீர விசாரிக்கவும் நாங்கள் பொறுமை காட்டி இருப்போம்.

ஆனால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே இவ்வளவு வேகமாக ஒரு கட்சியின் மீது, கட்சியினுடைய உறுப்பினர் மீது, குற்றச்சாட்டு சுமத்துகிற நேரத்திலே, நான் அமைச்சர் என்ற பொறுப்பிலே அந்தக் கருத்தைச் சொல்ல வில்லை, நான் ஒரு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர் என்ற வகையில்....

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அண்ணா பத்திரிகையிலே கூட இப்படிப்பட்ட செய்திகள், கொட்டை எழுத்துச் செய்திகள் முதல் பக்கத்திலே வருகின்றன. அதற்கெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் பொறுப்பு என்று பத்திரிகையிலே வருகிற கொட்டை எழுத்துச் செய்திகளுக்கு எல்லாம் நான் முதலமைச்சர் மீது குற்றம் சுமத்தமாட்டேன். ஆனால் முரசொலிப் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை அமைச்சர் மறுத்திருக்கவேண்டுமே தவிர, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரப்பழித்து விமர்சிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நான் தொடர்ந்து விளக்கம் அளிக்க இருக்கிறேன். அன்றைக்கு வந்த முரசொலிப் பத்திரிகை செய்தி குறித்து, அதற்குப் பின்னாலே 6 ஆம் தேதி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள், இந்த ஓராண்டுக் காலத்திலே எப்படி இந்த நாட்டிலே ஜனநாயக விதிமுறைகள் மீறப்பட்டு, ஒரு முன்னாள் முதலமைச்சராலே நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லுகிறேன். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் பற்றி நான் தெரிவித்த சில கருத்துகள் பத்திரிகையிலே சரியாக வெளியிடப்படவில்லை. காரணம் பத்திரிகைகளுக்கு எந்த செய்தி சூடாக இருக்குமோ அதை எடுத்துக் கொள்வார்கள். வருகிற பத்திரிகை செய்திகளுக்கு எல்லாம் அதை மறுத்துக் கொண்டோ, அல்லது விளக்கம் அளித்துக்கொண்டு இருப்பதோ இயலாத காரியம். ஆனால் இந்த சம்பவம் சம்பந்தமாக, 3 முறைகள்தான், கடந்த 1½ ஆண்டுகளிலே அரசின் சார்பிலும் அல்லது என்னுடைய சொந்த சார்பிலும் கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

1982 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன 4 ஆம் தேதி பத்திரிகையாளர்கள் கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து. இரண்டாவது சென்ற ஆண்டு 23-1-1981 அன்று மேலவையிலே ஆளுநர் உரை மீது நடத்தப்பெற்ற விவாதத்தில் குறுக்கிட்டுப் பேசுகிற சூழ்நிலை வந்தபோது, சட்டமன்றத்திலே அதிகாரபூர்வமான ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தோம். அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலே கூடும், கோவை பகுதி களிலே கூறுபுப் பயணம் செய்தபோது இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையை ஏன் மூடி மறைக்கிறார்கள் என்று கேட்ட கேள்விக்கு நான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில், மதுரையில் பதில் அளித்திருக்கிறேன்.

இந்த மூன்று நேரங்களில் தான் அரசுத் தரப்பிலிருந்து, என்னிடத்திலிருந்து கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எடுத்துக்காட்டியது போல், முதலமைச்சரவர்கள் சில ஐயங்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் சட்டமன்ற மேலவையில் குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறபோது தெரிவித்த கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள், இந்த ஆட்சியிலே நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக திருச்செந்தூரில் நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு மரணத்தைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அது நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியபிறகும், தான் இந்த விசாரணை சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குள் நுழையமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டு, நிர்வாகச் சீர்கேட்டைப் பற்றி விளக்குகிறேன் என்றும் சொல்லி விட்டு, மேலும் சில தகவல்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மரணம் சம்பவித்துவிட்டது என்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தது, அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் செய்திகளை சேகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் என்னென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு விநாடியும் வெளியே சொல்லிக்கொண்டிருக்காது. எப்போது அவசியம் நேர்கிறதோ அப்போதுதான் அரசாங்கம் தகவல்களை வெளியே சொல்லும், அது தான் நல்ல நிர்வாகத்திற்கு அடையாளம். அரை குறையாகத் தெரிந்து கொண்டு அதை வெளியே சொல்லும் நிர்வாகத்தை நல்ல நிர்வாகம் என்று திரு. நீலநாராயணன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அரசாங்கம் அக்கறையோடு அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்து அடிப்படைக் காரணங்களைச் சேகரித்துக் கொண்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

டிருக்கிற நேரத்தில், பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சந்தேகம் இருக்கிறதென்று ஒரு பெரிய பிரச்னையைக் கிளப்பி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஆளுநர் அவர்களுக்கும், பிரதமர் அவர்களுக்கும் தந்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார். நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டதை அது அவர் செய்யவேண்டிய கடமை என்று அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் செய்தி வருகிற நேரத்தில், விசாரணை வேண்டும் என்று கோரிய பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவரே பொறுப்போடு எடுத்து நடத்துகிற பத்திரிகையிலே 'அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்' என்று குற்றம் சாட்டுவதைப் போல 8 காலம் தலைப்பில் போட்டிருந்த செய்தியை வெளியிட்டபோது தான் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. அப்போதுதான், 'வந்த அறிக்கையை அதிகாரிகளைக் கொண்டு படிக்க வைக்கிறோம். ஆனால் அரசின் சொந்தக் கருத்து எதையும் சொல்லவில்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதுதான் நான் மேலவையில் தெரிவித்த கருத்து.

ஒரு வேளை, நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் செய்தது சரி என்று சொன்ன அந்தக் கருத்து அவருக்குக் கிடைக்காமல் இருந்து இருக்கலாம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு நான் ஒரு அரசியல்வாதி என்கிற அடிப்படையில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொன்ன குற்றச்சாட்டை மறுக்கிற வகையில்—சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டு இருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியில், சந்தேகத்திலே ஆதாரம் இருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியில் இப்படி குற்றம் சாட்டுவது அரசியல் மோசடி என்று நான் தெரிவித்தேன். அது இன்றைக்கும் தொடர்ந்து எப்படி நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான், மற்ற விவரங்களை எடுத்துச், சொல்வதற்கு முன்னாலே, அடிப்படையாக அதையும் சொல்லிவிடுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டது, சி.ஐ.டி. விசாரணை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணையையே ஒரு ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியைக் கொண்டு வைக்கிறார்கள். நீதிவிசாரணைக்கு ஆணையிட்டு விட்ட பிறகு என்ன நடைமுறை, என்ன மரபு பின்பற்றியாக வேண்டும். ஒரு நீதி விசாரணை நடக்கிறது என்றாலே, நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்ற ஒரு நிலைமைக்கு ஒப்பானது தான். அதனால் தான் நாம் நீதி விசாரணையை மதிக்கிறோம். அதனாலேதான் ஒரு நீதிபதி அளிக்கின்ற தீர்ப்பின் மீது ஏதோ அரசாங்கம் மேல்கோர்ட்டு போல் உட்கார்ந்து தீர்ப்புகளைச் சொல்லலாமா என்ற கேள்விகளைக் கூட மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே எழுப்புகிறார்கள். ஆகவே, நீதிபதி தருகிற ஒரு கருத்துக்கு அல்லது ஆய்வு நடத்துகிற ஒரு

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பொருளுக்கு எந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே பொதுமக்கள் மதிப்பு தரவேண்டும் என்பது கூட அல்ல, இந்த சட்டமன்றத்திலே பொறுப்பு வகிக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்கள், குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு மதிப்புத் தரவேண்டும்? இங்கே என்ன நடந்தது? நீங்கள் சந்தேகம் எழுப்பினீர்கள். நீங்கள் கேட்டது சி.ஐ.டி. விசாரணை. முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நீதி விசாரணையே வைத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சம்மா இருந்தார்களா என்பதை நான் பணிவன்போடு உங்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

அதற்குப் பிறகு 6-ஆம் தேதி எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு குழுவைப் போட்டு, அங்கேபோய் அந்த குழு அறிக்கை தருகிறது. அந்தக் குழு என்ன சொல்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். அதன் பிறகு நீதி விசாரணை வருகிறது. நீதி விசாரணை போட்ட உடனே 'இந்த அரசை நான் கேட்டது சி.ஐ.டி. விசாரணைதான்; மாண்புமிகு முதலமைச்சர் விசாரணைக் கமிஷனுக்கு உத்தர விட்டார்' பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள் என்றால் இல்லை. ஆனால் அவருக்கு அடுத்த இலக்கு குறியாக இருந்தது. திருநெல்வேலியிலே பத்திரிகையாளருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். நீதி விசாரணை போட்டது பெரிதல்ல—அதை விட்டு விட்டார்கள்.—உடனடியாக அறநிலையத் துறை அமைச்சர் இராஜினாமா செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒருவேளை அவரை இராஜினாமா செய்ய வைப்பதில் முதலமைச்சருக்கு சங்ஃடம் இருக்காமானால் குறைந்தபட்சம் அந்த அறநிலையத் துறை பொறுப்பையாவது அவரிடம் இருந்து மாற்ற வேண்டும். இது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய வேண்டுகோள்.

நடந்த சம்பவம் கொலையா, தற்சொலையா, குற்றவாளிகள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று கண்டுபிடிப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட ஒரு முயற்சியைப் பாராட்டுவதற்கு அவர்களுக்குத் தாராள மனம் வரவில்லை. ஆனால், அப்போதும் அவர்கள் குறி வைக்கிறார்கள். இந்த நீதி விசாரணை மாத்திரம் நெதுவிட்டால் போதுமா; இந்த அமைச்சர் வீரப்பன் வேளியே போக வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து கடந்த ஓராண்டு காலமாக ஒரு பக்கத்திலே நீதி விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே அந்த நீதி விசாரணைக்குக் குந்தகம் ஏற்படுகிற வகையில் நாடெங்கும் அவதூறு பிரச்சாரம், பழி சுமத்தும் பிரச்சாரம் நடக்கிறது; பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறார்கள், குற்றச்சாட்டுகள் என்று. நடக்கலாமா? ஒரு ஆளுகிற பொறுப்பிலே இருக்கிற கட்சி அல்லது அரசாங்கம் வாயைத் திறந்தால் தவறு. திறக்கமாட்டோம். காரணம் எட்டத் திற்கு மதிப்பு அளிப்பவர்கள். நடைமுறைக்கு மதிப்பு அளிப்பவர்கள். ஆகவே, நாங்கள் வாயைத் திறக்கவில்லை; கருத்து சொல்லவே இல்லை.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 13]

நீதி விசாரணை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, கடந்த ஒன்றேசால் ஆண்டு சாலத்திலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவர்களுடைய உட்கியினரும், அவர்களுக்கு ஆதரவான பத்திரிகைகளிலே, அவர்களுடைய பத்திரிகையிலே இத்தகைய பிரச்சாரத்தை நடத்தினார்கள். இது நீதி விசாரணைக்கு உதவி செய்வதா? நீதியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக உதவுகிற காரியமா? இது ஜனநாயக முறையில் அனுமதிக்கப்படுகிற ஒன்றா?

நீதிபதியை மதிக்கிறோம். நீதிபதி பால் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை நீங்கள் மறுத்துரைப்பதுபோல கருத்தை வழங்கியிருக்கிறீர்களே என்று சொல்லுகிற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே உங்கள் மூலம் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே நீதிபதிகளைப் பற்றி, உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளைப் பற்றி என்னென்ன கருத்துக்களை நீங்கள் வழங்கியிருக்கிறீர்கள்? இதை இந்த நாடு மறந்துவிட்டதா? இந்த நாட்டு மக்கள் இதை நினைவப்படுத்த மாட்டார்கள் என்கிற எண்ணமா? நீதிபதி அவர்களுடைய கருத்துக்கள்மீது அரசுக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடுகளை இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிற காரணத்திற்கு பின்னாலே வருகிறேன்.

நான் அடிப்படையைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நீதி விசாரணைக் கமிஷன் போட்டதற்குப் பிறகு பொறுப்புள்ள மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தி குற்றவாளி, குற்றவாளி, கொலை செய்தார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பக்கம் பக்கமாக எழுதுவதும் கூட்டங்களைப் போட்டுப் பேசுவதும் இதற்கான ஆதாரங்களை அங்கே போய்ச் சொல்ல மாட்டோம்; அனால் அவதூறுகளைப் பத்திரிகையிலே எழுதுவோம்; மேடங்களிலே பேசுவோம் என்று நடத்திக்கொண்டிருப்பது இந்த நாட்டிலே நீதியை, நியாயத்தை, நேர்மையை நிலைநிறுத்துகிற காரியமா என்று நான் உங்கள் மூலம் இந்த மன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். அமைச்சரவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். தேவையானால் அவர்கள் கேட்பார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியைப் பற்றி அவதூறாகப் பேசினார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் யாரைப்பற்றி என்ன பேசினேன் என்பதை அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

1982 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே தகவல்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற போது ஆதாரம் இல்லாமலா சொல்வேன். அங்கே நான் வருவேன். உருவது வரை அவர்களும் இருந்து கேட்கவேண்டும். இந்த மன்றமும் கேட்கப் போகிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நான் பழைய கதைக்குப் போகவில்லை.

(குறுக்கீடுகள்—குழப்பம்)

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே வராது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமர வேண்டும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஒரு கமிஷன் போட்டுவிட்டாலே அதைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி நடைபெற்றபோது அமைச்சராக இருந்த திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் மீது ராமபிரசாத் ராவ் கமிஷன் போடப்பட்டது. அப்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே மேடையிலே அதுபற்றிப் பேசாமல் இருந்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடுகள்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மற்றவர்கள் கேட்கின்ற கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க நேரம் இல்லை. தரங்கள் நேரம் தந்தால் அதற்கும் பதிலளிக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு ஐயத்தை எழுப்பினார்கள். 'நான் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியைப் பற்றி எப்போது கருத்து தெரிவித்தேன்' என்று கேட்டார்கள்.

சமீபத்திலே ஓய்வுபெற்ற உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி கைலாசம் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டபோது நீதிபதி கைலாசம் அவர்களைப் பற்றி என்ன கருத்து தெரிவித்தார் என்பது இன்னும் பசுமையாக இருக்கின்றது. அதன் பசுமை கொஞ்சம் மறந்து விட்டிருந்தாலும் அதனை நினைவுபடுத்துகிறேன். இவர் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி. ஆனால் உண்மைக்குப் பதவியிலே இருந்த நீதிபதி சர்க்காரியா அவர்கள். அந்த சர்க்காரியா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டபோது அவர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

(*) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 13]

“ஏற்கெனவே நீங்கள் எழுதி வைத்திருக்கின்ற ஒரு முடிவை அளித்துவிடுங்கள்” என்று சொன்னதன் மூலம் அவர் ஒரு முடிவை எழுதி வைத்துக் கொண்டு விசாரணைக்கு வருகிறார் என்ற அந்தத் தகவல்கள் இங்கே இருக்கின்றன. அதைப்போலவே இங்கே மாண்புமிகு ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி சதாசிவம் பற்றி என்னென்ன விமர்சனங்கள் செய்யப்பட்டது என்பதெல்லாம் தெரியும். ஆகவே நீதிபதி அவர்களிடத்திலே இவர்களுக்கு என்ன மரியாதையும் மதிப்பும் இருக்கின்றது என்பதும் தெரியும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பால் கமிஷன் அறிக்கை வக்கப்பட்டு, அரசினுடைய மறுப்பு குறிப்புள் அல்லது ஆய்வுக் குறிப்புகள் வைக்கப்பட்டு அவை மீது விவாதம் நடைபெற்றது நாங்களும் அந்த கட்டுதிட்டங்களுக்குள்ளேயே நின்று நான் எங்களுடைய கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது அமைச்சரவர்கள் ‘அவுட் ஆஃப் வே’ என்ற வகையிலே அதற்கு வெளியிலே சென்று பல விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே இதற்கு ஒருநாள் நீங்கள் நீட்டித்துத் தந்தால்தான் பதிலளிக்க முடியும். நீங்கள் 12 மணிக்குள் அவையை முடித்துவிட்டுச் செல்வது இயலாத காரியம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நாங்களும் விவாதம் நடத்துகிறோம். ஆனால் பால் அவர்கள் தந்த அறிக்கையின் மீது நீங்கள் கருத் தச் சொல்லலாமா என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பேசிய பல்வேறு கட்சியினரும் அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு குற்றம் செய்துவிட்டது, தவறு செய்து விட்டது என்பதுபோல் எடுத்துக்கட்டிப் பேசிய நேரத்தில் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களும் பேசினார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் முன்பு எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை இல்லையா? நீதி விசாரணைக் கமிஷன் வைத்ததற்கு பிறகு அதைத் தெருவிலே விவாதமாகக் கொண்டுவருவது சரியா? நியாயமா என்று நாங்கள் கேட்க வேண்டாமா?

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நீங்கள் நீதிபதி பால் அவர்களின் மீது குற்றம் சொல்லலாமா என்று நானும் கேட்கவில்லை. யாரும் கேட்கவில்லை. கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள அந்த முடிவுகளுக்கு மாறாக நீங்கள் வைத்திருக்கின்ற குறிப்புகள் பொருத்தமற்றது என்பதைத்தான் எல்லாக் கட்சியினரும் வாதிட்டிருக்கிறோமே அல்லாமல் பால் மீது நீங்கள் குற்றம் சொல்லலாமா என்று யாரும் கேட்கவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 13]

(முற்பகல் 10.50)

மயன்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிபதி பால் அவர்கள் மீது இந்த அரசுக்கு முழு நம்பிக்கையிருக்கிறது. பால் அவர்கள் மீது மாத்திரம் அல்ல, எந்த நீதிபதிகளின் மீதும் இந்த அரசு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. எந்த நீதிபதிகளுக்கும் அரசு என்ற முறையிலும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலேயும் சரி இந்த நாட்டு குடிமகன் என்ற முறையிலேயும் சரி மரியாதை தரவேண்டும் என்பது மரபு. அதை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கிறோம். அந்த நியதிக்கு தலைவணங்குகிறோம். அதிலே எந்தவிதமான ஐயப் பாடும் இல்லை,

இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய குறிப்புகள் நீதிபதி பால் அவர்களுடைய ஃபைண்டிங்க்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற. அந்தப் பரிந்துரைகளின் மீது தரப்படுகிற விமர்சனம் அல்ல. அவர்கள் விவாதித்து வைத்து இருக்கிற வழிகளிலே மயன்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தினாலே நீதி விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்தார்களோ அந்த நோக்கம் இன்னும் நிறைவு பெறமுடியாமல், சில ஐயப்பாடுகள் மேலும் வருகிறது. இது கொலையா, தற்கொலையா என்ற சந்தேகத்தை தீர்க்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம், நீதிபதி அவர்களுடைய கமிஷனைக் கேட்டிருக்கிறது. நீதிபதி அவர்கள் பரிந்துரைத்து கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இது ஒருவராலோ சிலராலோ தாக்கப்பட்டு, அதனாலே ஏற்பட்ட மரணமாக இருக்கலாம், அதற்கான நம்பிக்கையிருக்கிறது. நம்பிக்கைக்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இது என்னுடைய முடிவான முடிவு அல்ல. இதை நீங்கள் ஒரு தனியாக மாநில அளவிலே குற்றப் புலனாய்வுத் துறை மூலம் விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான பரிந்துரை.

அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தார் என்றால், நீங்கள் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்க மாட்டார். நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று பரிந்துரைத்து இருப்பார். ஏனெனில் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று விசாரணைக் கமிஷன் நீதிபதி என்ற முறையில் அவர் சொல்ல முடியாது. அவர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியானதாலே மிகுந்த ஜாக்கிரதையாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே கூட சர்க்காரியா கமிஷன் அளித்த தீர்ப்பில் ஒன்றைப் படித்துப் பார்த்தேன். அது முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் மீது வருகிற குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் ஒன்றைத் தீர்ப்பாக சொல்லியிருக்கிறது. அதிலே, மிக மிக எச்சரிக்கையாக, சான்றுகள் எல்லாம் தெரிகிறது. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. நம்புவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அது லஞ்சமாகப் பெற்ற பணம்தானா என்று சொல்வதற்கு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 13]

ஐய திரிபு அற கூறுவதற்கு, சந்தேகம் இல்லாமல் அந்தக் குற்றச் சாட்டை சுமத்த நீதிபதி என்ற அந்த உணர்வு என்னைத் தடுக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதற்காகத்தான் நாம் நீதிவிசாரணைக்கே மதிப்பு அளிக்கிறோம். அதனாலேதான் பால் கமிஷனும் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு அந்தப் பரிந்துரைகளை தருகிறது. ஆனால் எந்த முடிவையும் தெரிவிக்கவில்லை. சந்தேகத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. அந்த சந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு நீங்கள் புலன் விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதைத் தான் அரசாங்கம் உடனடியாக செய்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது எங்கே வந்து நிற்கிறோம் என்றால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 1980-லே கேட்டார்களே சி.ஐ.டி. விசாரணை வேண்டும் என்று. அந்த இடத்திலேதான் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, சி.ஐ.டி. விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சாட்சியங்கள் இருந்தால் அங்கே வழங்கலாம். தடயங்கள் கிடைத்தால், கொடுக்கலாம். அங்கே குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், குற்றம் நடந்திருக்கும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்தால் இந்த அரசு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், எந்தக் குற்றவாளிகளையும், எந்தக் குற்றத்திற்கு காரணமாக இருப்பவர்களையும் விட்டு விடாது என்பதைத்தான் இந்திய அரசியலிலே இல்லாத வகையில் முதல் முறையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு நீதிவிசாரணை ஏற்படுத்தி, சந்தேகம் இருக்கிறது. மற்ற சாட்சியங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் ஆராய்ந்து விசாரணை செய்து, ஒரு நல்ல தெளிவை அரசுக்கு வழங்குங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறது.

ஆகவே நீதிபதி பால் கமிஷன் தந்திருக்கிற அந்தப் பரிந்துரைகளிலே ஆட்சேபணையில்லை. முதல் பரிந்துரை முக்கியமான பரிந்துரை. குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, உண்மையைக் கண்டறிவதற்கு, குற்றத் தடையங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு சி.ஐ.டி. விசாரணையை அரசாங்கம் போட்டுவிட்டது. 2-வது பரிந்துரையை எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு, அவைகளுக்கு பின்னால் வருகிறேன். ஆனால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை, எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், அறிக்கை என்றால் பால் அவர்கள்மீது அவர்களுடைய பரிந்துரைகள் மீது எழுப்பப்படுகிற ஐயம் அல்ல. மீண்டும் ஆய்வுக்குப் போகிறது. ஒன்றேகால் ஆண்டு நாங்கள் வாழ்முடிக்கொண்டிருந்தோம். அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து எந்தக் கருத்தையும் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லமுன்வரவில்லை. நீதி விசாரணை நடந்து முடியட்டும் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தோம். இங்கே என்னென்ன நடக்குமோ அவ்வளவும் நடந்து முடிந்துவிட்டது. விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை எங்களிடம்

1982 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

வருகிறது. வந்ததும் உடனடியாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஸி.ஐ.டி. விசாரணைக்கு இரகசியமாக உத்தரவும் போட்டு விட்டார்கள். அதற்கு மேலே அது மொழிபெயர்ப்புத் துறைக்குப் போகிறது. அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவிற்கும் இடையிலே ஆத்திரப்படுகிறார்கள். அவசரப்படுகிறார்கள், வெளியே அறிக்கையில் உள்ள சில பகுதிகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இந்த மன்றம் மாத்திரம் முதலில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய உரிமை பெற்றிருக்கிற.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தச் சட்டமன்றம் மாத்திரமே முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உரிமை பெற்றிருக்கிற என்று கூறுகிறார்கள் அதை நான் மறுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : சட்டத்தில் விதிகள் இருக்கின்றன. நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை.

**

**

**

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் * * * என்று சொன்னதெல்லாம் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் * * * அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க ஆணையிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிபதி அவர்களின் கருத்தின் மீது அரசாங்கம் எந்தவிதமான மாற்றுக் கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்க வில்லை. விசாரணை வரப்போகிறது. இதைப்பற்றி பொது மேடைகளில் பேசியிட்டார்கள். ஒரு பக்கத்தில் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறத்தக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஆதரவாக இருக்கிறது, ஆதரவாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று நாட்கள் விவாதத்தில்கூட ஒரு துர்ப்பாக்கியகரமான நிலைமை இது ஒரு குற்றம், இது ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது என்பதை ஆதரிக்கிற கருத்துக்கள் இங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 13]

(முற்பகல் 11-00)

இதற்கு வேறுவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லுகிற வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. நேரமில்லாத காரணத்தினால். ஆகவே, நான் அரசின் தரப்பிலே அதற்குள்ளே நுழைந்து, இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்து விவாதிக்க விரும்பவில்லை. அப்படி விவாதித்தால், அரசிலே இருப்பவர்கள் ஆதரவாக இருக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சமத்துகின்ற சூழ்நிலை மீண்டும் ஏற்படும். அரசில் இருப்பவர்கள் ஒரு தர்மசங்கடமான நிலையிலே இருப்பவர்கள். சர்க்கஸ்காரன் கம்பியில் நடக்கும் போது ஐக்கிரதையாக நடக்க வேண்டும். மற்ற எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறபோது, அவர்கள் பாதுகாப்பான இடத்தில் நின்றுகொண்டு, அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த மரபுகள் இரண்டு தரப்பினருக்கும் இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரே மரபைப் பின்பற்றும் வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டால்தான் எந்தக் கருத்துக்கும் வரமுடியும்.

பால்கமிஷன் அறிக்கையின்மீது அரசாங்கம் எந்த குற்றங்கூற களையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால், இதிலே உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க கமிஷன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்ற உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியவர்களுக்கு என்னென்ன சந்தேகங்கள் மேலும் இருக்கின்றன; இந்தச் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்; இந்தச் சந்தேகங்களை களைய வேண்டும்; இப்படி இந்தச் சந்தேகங்கள் களையப்பட்டால்தான் உண்மை குற்றவாளிகளை அல்லது குற்றம் நடந்திருந்தால், அவர்களை வழக்கு மன்றத்தில் நிறுத்த முடியும். ஆகவே, இந்த ஐயப்பாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் தரப்பில் தெரிவித்திருக்கின்ற கருத்து.

ஒரு கமிஷனுடைய அறிக்கையை நிராகரிக்கலாம் என்கிற உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறபோது, அந்த உரிமையை அரசுக்கு தந்திருக்கிறபோது, அதிலே எழுக்கின்ற ஐயப்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்வதில், அந்தக் கமிஷனுடைய கண்ணியத்தை, திறமையை, நேர்மையை, மாண்பை நாங்கள் மதிக்கவில்லை என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த நோக்கம் அரசுக்கு இல்லை என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில பிரச்சினைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கை, அதிலே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற அந்த குறிப்புகள், அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் எழுப்பியிருக்கின்ற ஐயப்பாடுகளை அவர்கள் தவறு என்று சொன்னதோடு, அதை

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அவர்கள் பிரச்சினையாகவும், கேள்வியாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள். விசாரணை வரம்பு மீறியது என்பது அறநிலைய சட்டத்தைப் பற்றி வந்திருக்கின்ற விவகாரமே தவிர, வேறு அல்ல.

சுமீஷனிலே அவர்கள் முதல் பகுதியாக, இதை ஒரு சி.ஐ.டி. விசாரணைக்கு வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னதை, அரசு உடனே ஏற்றுக் கொண்டு, விசாரணைக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறது. ஆனால், நடந்திருக்கிறது என்னவென்று சொன்னால், அதனுடைய முடிவுகளை வெளியிலே தெரிவித்ததன் மூலம், இந்த விசாரணைக்கு குந்தகம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களோ என்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் விசாரணை நடைபெற்று, உண்மையான குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதைவிட, அதை எப்படி அரசியல் பிரச்சினையாக்குவது என்பதிலே தான் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகவேதான், முதல் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பிரச்சினை எழவில்லை. இரண்டாவது பகுதியில், அறங்காவலர் குழுவில் இருப்பவர்களை நீக்கிவிட்டு இந்த விசாரணையைத் தொடங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற கமிஷன், அறங்காவலர் குழுவின் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி, இவர்கள் இதிலே ஐயத்திற்குரியவர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களை நீக்குங்கள் என்று சொன்னால், அதை அரசு அந்த அடிப்படையில் பரிசீலிக்க இயலும். ஆனால், கமிஷன் அப்படி சொல்ல விரும்பவில்லை. சொல்லவேண்டுமென்று முன்வரவில்லை.

கமிஷன் என்ன சொல்லுகிறது என்றால், விசாரணை வைக்கப் படுமானால், அவர்கள் அங்கே வேண்டாம், அதற்கு என்னுடைய ஆணையின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அறநிலைய சட்ட விகிகளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறபோதுதான், அறநிலைய சட்ட விதிகளின்கீழ் குற்றம் இழைக்கப்பட்டு, அந்தக் குற்றத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கு கமிஷனுக்கு பரிந்துரை செய்து டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபபேன்ஸ் வழங்கி, அவர்கள் சொல்வார்களானால், அது சட்ட வரம்பிற்குள்ளே வரும். இல்லையானால், அரசு எப்படி நடவடிக்கை எடுத்தாலும், அது 'மாலபைட்' என்று இதற்கு உள்நோக்கம் இருந்து இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ப்புகள் வருகின்றன.

அதைத்தான் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்களையும் சுட்டிக்காட்டினால் இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறோம். கமிஷனே கூட நேரடியாக நீங்கள் இந்த நடவடிக்கையை எடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தால் அசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் பிரச்சினை இல்லாமல் கூட இருந்திருக்கலாம். ஆனால் சுமீஷன் தன்னை அந்தப் பொறுப்புக்குட்படுத்தி கொள்ளாமல் நீங்கள் அறநிலையத் துறையின் விதிகளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்கிற போது, அறநிலையத் துறை விதிகளின்கீழ் எப்படி எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு இங்கே விவகாரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, அதைத் தான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

அடுத்து அதன் தொடர்பாகவே புலன்விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் கமிஷனுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 'அ' தரப்பினர் பல்வேறு சாட்சியங்களை பல்வேறு வழக்குகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 'ஆ' தரப்பினருக்கு அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளே இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் பல கமிஷன்களைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியும். பல கமிஷன்களை அமைத்தவர்கள் அவர்கள், கமிஷன் நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதும் தெரியும். உண்மையைக் கண்டறிவதற்காக அமைக்கிற போது கமிஷனுக்குத் தேவையான எல்லா அதிகாரிகளையும் அவர்கள் கேட்கிறபோது எல்லாம் அரசாங்கம் வழங்குகிறது. இந்த அரசாங்கம் அதிலே எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலேயே பாராட்டியிருக்கிறார்கள் அறிவையைத் துறையில் திருச்செந்தூர் ஆலய நிர்வாக அதிகாரி எப்படி எல்லா ஆணங்களையும் தந்தார் என்று பாராட்டியிருக்கிறார். அரசு எப்படி முழு ஒத்துழைப்பையும் தந்தது, நான் கேட்டபொழுது எல்லாம் எல்லா அதிகாரிகளையும் தந்தார்கள். வசதிகளையும் தந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பிரச்சினையாக மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு வந்துவிட்ட காரணத்தினாலே கமிஷன் குறிப்பிட்டாதது நடந்திருப்பதை நான் ஓய்வு சம்பந்தமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கமிஷனுக்கு ஒரு தனி புலனாய்வு அதிகாரியை போட்டுக்கொள்ள அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு சி.ஐ.டி. மூலம் விசாரணை என்று சொல்கிறார்களே அதை அவர்களே நடத்தியிருக்க முடியும். நடத்தியிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்காது. ஆனால் அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அது ரிப்போர்ட்டிலே வரவில்லை. அவர்கள் நான் இதிலே தீவிரமாகப் புலன் விசாரணை செய்ய ஒரு அதிகாரி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்கிறபோது ஒரு பேனலை எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு பேனலை அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அடுத்து அவர்கள் ஒரு ஓய்வுபெற்ற டி.எஸ்.பி., போலீஸ் அதிகாரியை குறிப்பிட்டு இவரை அனுப்பங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். உடனே அரசாங்கம் அந்த ஓய்வுபெற்ற அதிகாரியையே நியமிக்கிறது. அந்த ஓய்வுபெற்ற டி.எஸ்.பி., போலீஸ் அதிகாரியை கமிஷன் அறிமுகப்படுத்தி இதே இந்த டி.எஸ்.பி., இந்த போலீஸ் அதிகாரிதான் புலன் விசாரணை செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார் ஓய்வுபெற்றவர் என்று சொல்கிறார் உடனே அங்கேயிருந்த 'ஆ' தரப்பினர் அவரை நியமிக்கக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். ஏன் நியமிக்கக்கூடாது சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விதிகளின்படி ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர ஓய்வுபெற்றவரை நியமிக்கக்கூடாது, ஓய்வுபெற்றவருக்கு அதிகாரி என்ற அந்தஸ்து இல்லை. ஆகவே, அவரை நியமிப்பது சட்டப்படி செல்லாது என்று 'ஆ' தரப்பினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே நீதிபதி

1982 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அப்படி நியமித்ததை வேண்டாம் என்று அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறார். அதற்குப் பிறகு புலனாய்வு துறை அதிகாரி பற்றி கமிஷன் கைவிட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் அதிகாரி வேண்டுமென்று கேட்கவே இல்லை. ஆனால் பின்னாலே என்ன வருகிறது என்றால் அந்த அதிகாரி அரசாங்கத்திற்கு எழுதுகிறார். என்னை அப்படியிண்ட் செய்து எனக்கு அதிகாரி என்ற அந்தஸ்தைக் கொடுத்து என்னை கமிஷனுக்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்கிறார். அரசாங்கம் நிறுத்தி வைத்தது. காரணம் கமிஷன் அதற்குப் பிறகு புலனாய்வு அதிகாரி பற்றிக் கேட்கவேயில்லை என்பதுதான். ஆகவே கமிஷனுக்குப் புலனாய்வு செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. புலனாய்வு செய்கிற அதிகாரியை வைத்து அவர்கள் புலனாய்வு செய்திருக்கலாம். அதற்குத்தான் இந்தக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசுத் தரப்பு வழக்கறிஞர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசுத் தரப்பு வழக்கறிஞர் அல்ல. 'அ' பிரிவினர், 'ஆ' பிரிவினர் ஏ.பி. என்ற இரண்டு தரப்பினர் இருக்கிறார்கள் என்று கமிஷனே சொல்கிறது. 'அ' தரப்பினர் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றவர்கள், அதாவது இது தற்கொலை என்று சொன்னவர்கள். அவர்களுக்கு திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானத்தின் சார்பிலே ஒரு வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றால் அவர்கள் என்ன குற்றவாளிகளா? குற்றவாளிகள் என்று முடிவு செய்யப்பட்டதா? குற்றம் செய்த ஒருவருக்கு தேவஸ்தானமும் வழக்கறிஞரை நியமிக்காது. அரசாங்கமும் வழக்கறிஞரை நியமிக்காது. குற்றத்தைச் சாட்டுகிற அரசாங்கமே நீதிமன்றத்திலே ஏழையாக இருப்பவனுக்கு இலவச சட்ட உதவியைத் தருகிறோம் என்று சொல்கிற சட்ட விதியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது யார் குற்றவாளி என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு விசாரணைக்கு அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்வதற்கு தேவஸ்தானத்தின் சார்பிலே ஒரு வழக்கறிஞர். போலீஸ் தரப்பிலே நடைபெற்ற சம்பவங்கள் என்ன என்று எடுத்துச் சொன்னவர்கள் சார்பிலே அவர்களுக்காக வாதாடுவதற்காக ஒரு வழக்குரைஞர் அரசுத் தரப்பிலே எந்த வாதமும் கிடையாது; எந்த வழக்குரைஞர்களும் கிடையாது. அதை நான் அருள் கூர்ந்து இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையினுடைய பக்கம் 36-ல் தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் வரவிட்ட வழக்குரைஞர் திரு. விருத்தாச்சல ரெட்டியாரும், அரசு சார்பில்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1982 பிப்ரவரி 13]

வாதிட்ட வழக்குரைஞர் திருமதி பத்மினி ஜேசுதரையும் கூறினர் என்று இருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதியைத் தாங்கள் ஆட்சேபிக்க வில்லையே ; அரசினுடைய ஜீ. ஒ.-விலே ஆட்சேபிக்கவில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, நான் அதைத்தான் முன்னாலேயே சொன்னேன். நீதிபதி அவர்களினுடைய விவாதத்திலே நுழைந்து அதை மறுத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்தினுடைய வேலை அல்ல; எங்கே ஐயப்பாடுகள் தோன்றியிருக்கின்றனவோ அந்த ஐயப்பாடுகள் களையப்பட்டால்தான் புதிய குற்றவாளிகளை அல்லது குற்ற நடந்திருந்தால் கண்டுபிடிக்க இயலும் என்கிற நோக்கத்திலேயே எடுத்து வைக்கப்பட்டதுதான். அதனாலே அதற்குள்ளே, நீதிபதி அவர்கள் ஏன் அரசு வழக்குரைஞர்கள் என்று சொன்னார்கள் என்றால் அங்கே ரிக்கர்டுகள் இருக்கின்றன, எங்கேயாவது கவர்ன்மென்ட் ப்ளிடர் என்று யாரையாவது அங்கே அனுப்பியிருக்கிறோமா? சர்க்கார் தரப்பிலே அவர் ஆஜர் ஆகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறோமா? சர்க்கார் தரப்பிலே அங்கே வாதம் செய்யப்பட்டதா? அவரே தெளிவாகச் சொல்கிறார் 'அ' தரப்பினர் 'ஆ' தரப்பினர்; 'ஏ' தரப்பினர் 'பி' தரப்பினர். ஆகவே, இதில் அரசு எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

இன்னொன்றை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த நீதிபதியினுடைய அறிக்கையிலே இருக்கின்ற பல விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, இப்படியெல்லாம் மேசடி நடந்திருக்கிறது இந்த மேசடிக்கு காரணமாக அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அதையே உங்கள் மூலம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட அங்கே தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் அனைத்தும் கம்ஷன் முன்னாலே வைத்திருப்பது ஒன்றே இந்த அரசாங்கம் அதிலே தலையிடவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் தலையிட்டிருந்தால் அங்கே முரண்பாடான அறிக்கைகள் கமிஷனுக்குப் போயிருக்குமா? தலைமைச் செயலகத்திலேயிருந்து ஆணையர்—செயலாளரை அழைக்கிறார்கள். அவர் டெஸ்டிபானிலே ரிசீவ் செய்கிற ஒரு சிட்; பென்சிலிலே நோட் பண்ணி வைத்திருக்கிறார். அது உள்பட கமிஷனுக்குப் போகிறது. அதை எடுத்துக் கொண்டுதான் கேட்கிறார்கள், ஹேங்கா, ஹேண்டா என்று. இங்கே தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கின்ற செயலாளரைக் கேட்டார்கள், அனால் அந்த 'ஆ' தரப்பினர் பக்கத்திலேயே இந்தச் செய்தி கொடுத்த ரே ஆணை ஆட்சித் தலைவர் அவரைக் கூப்பிட்டு என்ன கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்க விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு அதெல்லாம்தேவை யில்லை. அவர்கள் வேறு எதையோ தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அரசாங்கம் இதிலே தலையிட்டு ஏதாவது விவகாரங்களைப் பண்ணி இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது ஆவல். அதற்காக அவரைக் கூப்பிடு, இவரைக் கூப்பிடு என்கிறார்கள்.

இதைத் தற்கொலை என்று அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை கொடுத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள். திருநெல்வேலியிலே இருக்கிறார். ஆனால் இந்த 'ஆ' தரப்பினர் கேட்கவில்லை. போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டெண்டென்ட் இருக்கிறார். 'ஆ' தரப்பினர் கேட்கவில்லை. ஒரு தகவலும் தெரியாத இங்கே யிருக்கிற செயலாளரை அழைக்கச் சொல்கிறார்கள்; அதற்குப் பிறகு அமைச்சரையே அழைக்கச் சொல்கிறார்கள். நீதிபதி அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்; இந்த அமைச்சருக்கு இதிலே என்ன ஐயா சம்பந்தம், அவர் நேரிலேயும் இல்லை, பார்க்கவும் இல்லை; அவரை அழைத்து இன்னும் பிரச்சனையை ஏன் பெரிது படுத்த வேண்டுமென்று. இப்பொழுதே இது...

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே, அறிக்கைக்கு மாறாக ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார். அறிக்கையை நான் படித்த காரணத்தால் சொல்கிறேன். அறிக்கையில் இல்லாததைச் சொல்கிறார். அந்த அறிக்கையிலே நீதிபதி பால் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார் இது கொலைதான் நடைபெற்றது என்று சொல்பவர்களினுடைய வாதத்தை நான் எற்றுக்கொள்ளவில்லை; இது தற்கொலைதான் என்று சொல்பவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கொண்டு, அதிலே வருகின்ற சாட்சிகளை விசாரிப்பதைத்தான் நான் முறையாக வைத்திருக்கிறேன். யாரை விசாரிப்பது, யாரைக் கூப்பிடுவது இது சம்பந்தமாக என்பது என்னுடைய முடிவானது என்று அவர்கள், கொலைதான் என்று சொல்லப் பட்ட வாதங்களை விசாரிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை; தற்கொலைதான் என்று நிரூபிப்பவர்களைத்தான் நான் விசாரிக்கப் போகிறேன் என்று தெளிவாக அறிக்கையிலே இருக்கிறது. எனவே, அமைச்சரவர்கள் "ஆ" தரப்பைச் சார்ந்தவர்கள் இவர்களை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை; கூப்பிட வில்லை என்று சொல்கின்ற வாதமே அடிப்பட்டுப் போகிறது அதற்கு மாறாக அமைச்சரவர்கள் தவறான தகவலைத் தருகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கமிஷன் அழைக்கவில்லை என்று இங்கே குறிப்பிடவில்லை. இந்த "ஆ" தரப்பினர், குற்றம் சாட்ட முன் வந்திருக்கின்ற தரப்பினர் ஏன் இவர்களையெல்லாம் அழைக்க வில்லை என்றுதான் கேட்கிறேனே தவிர நான் கமிஷன் அழைக்க

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

வில்லை என்று கேட்கவில்லை. (குறுக்கீடு) அவர்கள் அழைக்கச் சொன்னால் கமிஷன் அழைக்கிறது. அதற்கு மேலே கமிஷன் அதை ரிஜக்ட் செய்திருக்க வேண்டும். அழைக்கச் சொல்லி, நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்க மாட்டேன், எஸ்.பி.ஐக் கேட்க மாட்டேன் என்று கமிஷன் நிராகரித்திருந்தால் அது வேறு.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 'ஆ' தரப்பினர் தான் அழைக்க வில்லை, 'அ' தரப்பினர் ஏன் அழைக்கவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : 'அ' தரப்பினர் யாரை அழைக்கச் சொல்வது என்பதற்குத்தான் நீதிபதி அவர்கள் முன்னாலே ரூலிங் கொடுத்துவிட்டார் என்று சொல்கிறீர்களே, 'அ' தரப்பினர் அழைக்க விரும்பவில்லை, காரணம், 'ஆ' தரப்பினர் சம்பந்தப்பட்டவர்களை — யாரும் குற்றம் சுமத்துகிறவர்கள் வந்து கூண்டேறி சாட்சி சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அந்தக் குற்றம் சுமத்துகிறவரைக் கூப்பிடு, கூப்பிடு என்று மற்றவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். குற்றத்தை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எப்போதுமே குற்றம் சுமத்துகிறவருக்குத்தான் உண்டு, பிராசிக் யூஷன் தரப்பிற்குத்தான் உண்டு. ஐயம் திரிபுறு சாட்சியங்களை நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு, யார் குற்றம் சுமத்துகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. நான் குற்றம் செய்யவில்லையென்று சொல்கிறவன், அந்தக் குற்றம் சுமத்துகிறவனைக் கூப்பிடு, கூப்பிடு என்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவன் எங்கே நீதி மன்றத்திற்கு வரவில்லையோ, வழக்குமன்றத்திற்கு வர வில்லையே, குறுக்கு விசாரணைக்கு தன்னை உட்படுத்த விரும்பவில்லையோ, அங்கே வலுவிறந்த வாதம் இருக்கிறது என்பது பொது நியதிப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆகவேதான், இங்கே நான்.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தவறான தகவலை அடுக்கிக் கொண்டே போனால் நல்லதல்ல. ஏனென்றால் 'அ' தரப்பு—சுப்பிரமணியபிள்ளை தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று வாதிக்கின்ற தரப்பாகும். அவர்கள் தங்களுடைய வாதத்திற்கு வலுவூட்டுகின்ற வகையில், அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற அந்த அதிகாரிகளை அழைக்க மனு போட்டிருக்க வேண்டுமே அல்லாமல் அது 'ஆ' தரப்பினருடைய வேலை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்குள்ளே நுழைந்தால், இவைகள் நீதிமன்றத்திலே நடைபெற வேண்டிய வாதம். இங்கே சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே நடத்துகின்ற ஒரு நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இங்கே எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், பல்வேறு தரப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும், கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், இந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற சூழ்நிலையில், நாங்கள் இதற்குள்ளே நுழைந்து கருத்து சொல்ல முன்வருவதே கூட, மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு உள்நோக்கம் இருக்கிறது, உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சொல்கிற நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவோம். அதனாலேதான், இப்பொழுது உங்களால் காட்டப்படுகிற இந்த மாறுபட்ட ஆவணங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த சாட்சியக் குறுப்புகள் அனைத்துமே அரசாங்கத் திட்டத்திலேயிருந்து கொண்டு போய் தரப்பட்டது; துறையினிடத்திலேயிருந்து கொண்டு போய் தரப்பட்டதிலிருந்தே அரசாங்கம் அதிலே எந்தவிதமான தலையீடும் இல்லாமல், அந்த விசாரணையை நடத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே, டாக்டர் இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய சாட்சியத்தை பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிபுணர் பிரேதப் பரிசோதனையைச் செய்கிறவர், அவர் வேட்டியைப்பற்றிக் கூறமுடியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், மிகப் புகழ்பெற்ற Forensic Expert, 20,000 பிணங்களை அறுத்து புகழ் பெற்ற கோபாலகிருஷ்ணன்—அவர் அந்த எர்ட்டிபிகேட்டை, வைத்துக் கொண்டு மாத்திரம் கருத்தைச் சொல்லாமல், அங்கே உள்ளே போய், எங்கே தூக்கிட்டார்கள், எந்தத் தாழ்ப்பாளை உடைத்தார்கள், அதை எப்படி வெளியிலே இருந்தே, அந்தத் தாழ்ப்பாளைப் போட முடியும் என்று மிகப்புகழ் பெற்ற கிரிமினல் வழக்குகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு குற்றவாளியினுடைய புத்திக்குக் கூட உதயமாகாத அவைகளையெல்லாம் அந்த நிபுணர் மத்திரம் இங்கே சொல்லி இருக்கிறார். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், டாக்டர் இராமமூர்த்தி பிரேத பரிசோதனை செய்கிறவர், இந்த வேட்டியைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. அதிலே, இன்னொன்றும் நடந்திருக்கிறது. பின்னாலே பல உண்மைகள் வர இருக்கின்றன. நான் அதையெல்லாம் இங்கே சொல்கிறபொழுது, இந்த பிரச்சனைகளின் ஆழத்திற்குள்ளே போனால் தேவையற்ற ஐயப்பாடு வருவதற்கு அரசு எந்த நிலையிலும் இடம் அளித்து விடக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். காரணம், அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்கள் தான் ஒரு கணவனுக்கு அடங்கிய சட்டத்திற்கு அடங்கியவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது நியதி. அரசாங்கத்திலே இல்லாதவர்கள் யாருக்கும் அடங்க வேண்டிய தில்லை. ஆகவே, அவர்கள் எதையும் சொல்லலாம். நாங்கள் சொல்கிற பொழுது அதற்கு உள்நோக்கம் வந்துவிடும், சட்டத்தை மீறியதாகிவிடும், நீதிமன்றத்தை அவமதித்ததாக ஆகிவிடும், நீதிபதியைக் குறைத்துச் சொன்னதாக ஆகிவிடும். ஆகவே, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த நிபுணர் வாதம் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது.

ஏன், கோபாலகிருஷ்ணன் வாதத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்தியுள்ளது என்றால், நாளைக்கு இது நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் போய் நிற்க வேண்டாமா? அப்படி ஒரு குற்றவாளி அங்கே நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு முன்னால்,

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

நாமே அவனை சிரச்சேதம் செய்து விடலாமா? இதிலே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கிளைவ் ஹாஸ்டலைப் பற்றி நான் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கிளைவ் ஹாஸ்டலைப் பற்றி, மற்றவைகளைப் பற்றி இங்கே விவாதங்கள் வந்தபொழுது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

[முற்பகல் 11.20]

என்ன, நாம் நினைத்த உடனேயே அவருடைய தலையை சீவுவதற்கு அந்தக் காலத்து ராஜதர்பாரா நடத்துகிறோம்? நடவடிக்கை முயற்சிகளை எடுக்கிறபோது, சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையானால் அவர்கள் பின்னாலே நீதிமன்றத்திலே போய், தவறான நோக்கத்தில் என்மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வருகிறபோது, நாளைக்கு நீதிமன்றத்திலே போய் நாம் சாட்டுகின்ற குற்றங்கள், கண்டுபிடிக்கிற குற்றங்கள் அதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற குற்றவாளிகள் இருந்தால் அவர்கள் தண்டனை பெற வேண்டுமென்றால், இந்தச் சாட்சியம் போதாது. காரணம் இந்தச் சாட்சியத்தைப் பற்றி உச்சநீதி மன்றமே என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்பதையும், இந்த நாட்டுக்கும் நினைவுபடுத்துகிறோம். சட்டமன்றத்திற்கும் நினைவுபடுத்துகிறோம். ஓய்வு பெற்ற அந்த மிகப்பெரிய பரிசோதனை நிபுணரை நீதிபதி அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை, அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இவருடைய சாட்சியத்தை நாம் நம்பலாம் நம்ப மறுக்கலாம், என்று சொல்லிவிட்டு நம்புகிறேன் என்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. நாளைக்கு—நம்ப மறுத்திருக்கிறதே உச்சநீதி மன்றம்—அதுதானே வரப்போகிறது. உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வழக்கு போனால் அந்தச் சான்றுகள்தானே எடுத்துத் தரப்படும். இந்தக் கமிஷனுடைய முடிவுகள் அங்கே வந்து நிற்காதே. நாம் நம்பலாம் கோபாலகிருஷ்ணனை. என்னைவிட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக அதிகமாகத் தெரிந்தவர்கள். அவர்கள் நம்பலாம். அவருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே 2, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பதவி நீட்டிப்பு கொடுக்கப்பட்டவர். தெரியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்—அப்படி ஓய்வு பெற்றவரை முன்னாள் ஆட்சிக் காலத்திலே பதவி நீட்டிப்பு கொடுக்கப்பட்டவரை, தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவர் சாட்சிக்கு அழைக்கப்படுகிறார்.

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அப்படியானால் அரசாங்கத்தினிடத்திலே கேட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு பேனல் ஆப் எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் மீண்டும் அதை பரிசோதனை செய்கிறோம். பரிசீலனை செய்கிறேன், விசாரிக்கிறேன் என்று கேட்டுப் பெற்றிருக்கலாம். அது அவர்களுக்கு உள்ள உரிமை. கமிஷனுக்குள்ள உரிமை. நாங்கள் அதிலே தலையிட விரும்பவில்லை. அப்படி அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற அதிகாரியைக் கேட்டு, அரசாங்கமே கொடுத்தது. நீங்கள் ஏன் கேட்கிறீர்கள் என்று எந்த இடத்திலும் தலையிடவில்லை. ஆனால் அங்கே வந்திருந்தவர்கள்தான் தடுத்து நிறுத்தி விட்டார்கள் அந்த போலீஸ் அதிகாரியை. ஆனால் கோபாலகிருஷ்ணனை யாரும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. ஆனால் இந்த “அ” தரப்பில் இருக்கின்றவர்கள். தற்கொலை என்று சொன்னவர்கள், அவர்களுக்கே தெரியாது கோபாலகிருஷ்ணன் வரப்போகிறார் என்று, கடைசியாக காலையிலே தெரிகிறது. கோபாலகிருஷ்ணன், எம்.பி.பி.எஸ். வருகிறார் அவர் யார், பாரன்டிக் எக்ஸ்பர்ட்டா, அவர் ரிட்டையரானவரா, உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவரா? ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை. அதனிட கோபாலகிருஷ்ணனை பற்றி நாம் ஏன் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்றால் நம்முடைய கமிஷன் அடிப்படையாக சந்தேகிப்பதற்கு ஆதாரம் என்று ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரே சாட்சி கோபாலகிருஷ்ணனுடைய சாட்சி தான். ஆகவே அஸ்திவாரம் நாளைக்குத் தகர்க்கப்பட்டு விடுமானால் நாம் எங்கே போய் வழக்குமன்றத்திலே நிற்பது? அந்தக் குற்றவாளியைக் கொண்டு போய் நிறுத்துவது? அதனாலேதான் கோபாலகிருஷ்ணனைப் பற்றி ஆராய்ந்திருக்கிறோம். இனிமேல் கண்டுபிடிக்கிறவர்களாவது இந்த கோபாலகிருஷ்ணனை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளாமல் இன்னும் தக்க ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

நான் கேட்கிறேன், இதுவரையில் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இப்படிப்பட்ட எந்த அறிக்கைகளாவது காலத்திலே வைக்கப் பட்டிருக்கிறதா? ஓராண்டு காலம் கழித்து வைக்கப்பட்ட தில்லையா? 1½ ஆண்டு காலம் சட்டமன்றத்திலே போராடி வாதாடிப் பெற்றிருக்கிறார்களே, இங்கே சான்றுகள் இல்லையா? ஆனால் 6 மாத காலத்திற்குள்ளே இந்த அரசாங்கம் அறிக்கையை வைக்கிறது. மொழிபெயர்ப்போடு வைக்கிறது. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்புகளோடு வைக்கிறது. முன்னாலே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்புகளோடு, இந்த மன்றம் அறிக்கைளைப் பார்த்ததே கிடையாது. எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை, இந்த அரசாங்கத்திற்கு உள் நோக்கம் இருந்தால் இரண்டே வரிசையிலே சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கலாம். கமிஷனுடைய பரிந்துரையை ஏற்றுக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறைக்கு ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது, இரண்டாவது பரிந்துரை அறநிலையத் துறை மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 1³]

ஆணையிட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருந்தால், இந்த விவாதமே வந்திருக்காதே, இந்தப் பிரச்சினையே வந்திருக்காதே. அப்படியானால் இதிலிருந்தே எங்களுக்கு எவ்விதமான உள்நோக்கமும் இல்லை என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியுமே. நீங்கள் நாடு முழுவதும் பிரச்சாரம் செய்ததற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை அரசு இன்றைக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. நாங்கள் வெளியே போய் சொல்ல முடியாது. அரசின் நிலையை எடுத்துப் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசுவது முடியாது. அதற்காகத்தான் சட்டமன்றத்திலே இன்றைக்கு விவாதத்தை நடத்துவதற்குத் துணிந்து நாங்கள் முன் வந்தோம். எங்களுடைய மடியிலே கனம் இல்லை, அதனால் வழியிலும் பயமில்லை என்பதனாலேதான் இந்தக் கருத்தை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்காக வைத்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், குற்றவாளிகளை எங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள், என்று கேட்டு, நம்முடைய கமிஷன் அறிக்கையிலே முதலுதவி செய்யப்படாத சூழ்நிலையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். நான் கேட்கிறேன், முதல் உதவி செய்யப்படாத ஒரு சூழ்நிலை கொலைக் குற்றமா? இங்கே இந்தச் சாலைகளிலே நூற்றுக்கணக்கான விபத்துகளிலே சம்பவங்கள் நடைபெற்று, நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் பார்த்துக்கொண்டு நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள், பயணம் செய்கிறார்கள், முல் உதவி செய்வதா இல்லையா என்பது பிரச்சினையே இல்லை. யாரும் கிட்டே போய் நெருங்கி தொடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் — நான் வாதத்திற்குக் கேட்கிறேன், யாரும் கிட்டே போய் எதுவும் செய்ய முடியாமல் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கொலைக் குற்றம் சாட்டப்படக்கூடியவர்களா? அவர்கள் மீது எல்லாம் குற்றம் சாட்டிவிட முடியுமா? ஆனால் இங்கே என்ன நடந்தது? அவரை உடனடியாகக் காரிலே ஏற்றி ஆஸ்பிடலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதன் உள்ளே நான் நுழைய விரும்பவில்லை.

ஆனால், நீங்கள் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யுங்கள் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யுங்கள், அதற்கு ஆதாரம் இதோ, விசாரணைக் கமிஷனின் இத்தனையாவது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார், அந்த அதிகாரியை யாரும் காப்பாற்றுவதற்கு முயலவில்லை, முதலுதவி செய்ய முயலவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த சரிபார்க்கும் அதிகாரி, உண்டியல் உடைத்து இருப்பதைப் பார்த்து கோபம் அடைந்து அங்கேயிருந்து வெளியேறி வந்துவிட்டார். ஆனால், அவர் மேல் அதிகாரிகளுக்கு அதைப் பற்றி ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்பது விடை காணப்படவேண்டிய கேள்வியாக இருக்கிறது என்று அரசுத் தரப்பிலே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே நம்முடைய ஐயத்தை எழுப்பி இருப்பதற்கு

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும், நம்முடைய குமரி அனத்தன் அவர்களும் சொன்னார்கள், அவரை எங்கே போன் செய்யவிட்டு இருப்பார்கள் என்று. நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உரிய இலக்கியச் சுவையோடு அவர் உட்கார்ந்து கொண்டு அறிக்கையை எழுதிக்கொண்டு இருப்பார், அந்த நேரத்திலே போய் இருப்பார்கள், பார்த்து இருப்பார்கள் — என்று இப்படியெல்லாம் பார்த்து இருப்பார்கள், இருந்து இருப்பார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு — யாருமே அங்கே சாட்சி சொல்ல வரமாட்டார்கள், யாருமே அதை சான்றாக நிரூபிக்க வர மாட்டார்கள், ஆனால் நடவடிக்கை எடுத்து யாரையாவது கொண்டு போய் நிறுத்த வேண்டும் என்று வெளியே இருப்பவர்கள் சொல்லலாமே தவிர, ஒரு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறவர்கள் எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

கமிஷனே யாரைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது என்பதற்கு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பட்டியல் போட்டுத் தந்தார்கள். நான் கேட்கிறேன். குற்றவாளிகளைப் பட்டியல் போட்டுக் காண்பிக்கிறது கமிஷன் என்று சொல்கிறீர்களே, இது வரையில் ஒரு இடத்திலாவது, அந்த அறங்காவலர் குழுவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது போல், அங்கே இருக்கும் எக்கிகியூடிவ் ஆபீசர் அந்த நகை சரிபார்க்கும் அதிகாரியின் தரத்தில் உள்ள அதிகாரி ஒரு அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் அவர்தான் இ. ஒ. அவரைப் பற்றி எங்காவது குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்களா, யாருடைய கவனத்திலும் அது வரவில்லையே, இப்போதுதானே சொல்கிறீர்கள். இந்த 1½ வருஷமாக யார் யாரையோ குற்றவாளிகள் என்று சொன்னீர்களே, எந்த ஒரு இடத்திலாவது இதைச் சொன்னீர்களா? இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அறங்காவலர் குழுவைக் கலையுங்கள், அறங்காவலர் குழுவைக் கலையுங்கள் என்று சொன்னீர்களே, நான் கூறுகிறேன்— நீங்கள் எங்கோ ஒரு இடத்தைக் குறியாக வைத்துக் கொண்டு, அதையே பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். நமக்குப் பல நேரத்தில் ஒரு இடத்தில் ஒரு குறியை நிலைநிறுத்தி விட்டால் வேறு குறி நம்முடைய கண்ணில் படாது அல்லது படவேண்டிய குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொண்டு போய்விடக்கூடும். எதிலும் சந்தேகம் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க உதவுமே தவிர சந்தேகமே உண்மையாகி விடாது.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர்— அதாவது எக்கிகியூடிவ் ஆபீசர்—அவரையும் வேண்டுமானால் குற்றவாளி விஸ்டில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : எனக்கு அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. நீங்கள் வைக்கின்ற வாதம் எப்படி இருக்கிறது என்பதற்குச் சொல்கிறேன். அறங்காவலர் குழுவை ஏன் கலைக்க வில்லை, அதிலே இந்த அரசுக்கு என்ன அக்கறை இருக்கிறது, ஏன் அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள் என்று எல்லாம் நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே, உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டுபிடியுங்கள், அங்கே யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் அத்தனை பேரையும் சொல்லி, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா? சரி, அங்கே இருந்தது யார்? அறங்காவலர் என்று நம் முடைய கமிஷன் சொல்கிறது, நீங்களும் சொல்கிறீர்கள். அங்கே வந்தவர்கள் 3 பேர். 2 பேர் அந்த இடத்திற்கே வரவில்லை. அவர்களையும் சேர்த்துக் கலையுங்கள், அவர்களையும் சேர்த்துக் குற்றவாளியாக்குங்கள் என்று சொல்வது என்ன தர்மம், என்ன நியாயம், என்ன சட்டம்? அந்த இடத்திலே இருந்தவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் 3 அறங்காவலர்கள்.

சொல்லுகிற கமிஷனாவது இங்கே இருந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள், சொல்லுகிற கமிஷன் எங்களுக்கு இவர்களிடத்திலே சந்தேகம் இருக்கிறது என்று சொல்லி இருந்தால் கூட நாங்கள் மிகத் தெளிவாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். கமிஷனே எங்களுக்கு ஆணையிடுகிறது. நீ என்னுடைய பரிந்துரையை வைத்து நடவடிக்கை எடுக்காதே, நீ அறநிலையத் துறையின் சட்டத்திற்குள்ளே நுழைந்து, அறநிலையத் துறை விதிகளுக்குள்ளே நுழைந்து போய் நடவடிக்கை எடு என்று சொல்லியிருக்கிறது. பழி போட்டு தலைவாங்குவது என்பது பழமொழி தமிழகத்திலே. ஒரு நாயைக் கொல்ல வேண்டுமானால் கூட அந்த நாய்க்கு வெறிபிடித்துவிட்டது என்று சொல்லி கொன்றுவிடு என்று சொல்வார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

ஒரு ஓநாய், ஆட்டுக்குட்டி கதை சொல்வார்கள். ஒரு ஓநாய் மேல்கரையில் தண்ணீர் குடிக்கிறது. ஆட்டுக்குட்டி கீழ்க் கரையில் தண்ணீர் குடிக்கிறது. மேல்கரையில் இருக்கிற ஓநாய்க்கு எப்படியாவது ஆட்டுக்குட்டியை அடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம். அதற்காக வம்பு இழுக்கிறது. நீ அங்கிருந்து தண்ணீரைக் கலக்கி விடுகிறாய், அதுமேலே வருகிறது என்று சொல்லி அதன் மீது பாய்கிறது.

நியாயமாக இந்த அறங்காவலர் குழுவிலே இருப்பவர்கள் யாராவது அல்லது அறநிலையத்துறை அதிகாரிகள் யாராவது இதிலே ஐயப்பாட்டிற்கு உரியவர்கள், இந்தச் சம்பவத்திலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால், அரசு அதைப்பற்றி உடனடியாகப் பரிசீலிக்கும். இங்கே எங்களையும் கையைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டு, நீ இந்த பரிந்

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன்]

துரையை வைத்து நடவடிக்கை எடுக்காதே; நீ அறநிலையத் துறை சட்டத்திற்குள்ளே நுழைந்து நடவடிக்கை எடு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிறபோது என்ன குற்றச் சாட்டுகள் வருகின்றன? நம்முடைய நீதிபதி என்ன குற்றச் சாட்டை எடுத்துக்காட்டுகிறார் என்றால் உண்டியல் திறக்க வரவில்லையென்பது. உண்டியல் திறக்க வராதது இதற்கு முன்னால் எத்தனை முறை நடந்திருக்கிறது? எத்தனை கோவில்களில் நடந்திருக்கின்றது? அது ஒரு மிகப் பெரிய குற்றமாக எப்படி எடுக்கப்படுகிறது? இங்கே வருகிற பிரச்னை அறங்காவலர்களை நீக்க வேண்டுமென்பது. அறநிலையத் துறை சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால் எடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பட்டியல் சொன்னார்கள். நாங்களும் ஒன்றும் கோடை போகிறவர்கள் அல்ல. சுவாமிமலையில் ஒரு அறங்காவலரை நீக்கியிருக்கிறோம். திருவண்ணாமலையிலே 'ஷோ காஸ் நோட்டீஸ்' கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த அறங்காவலர்கள் மீதும் இதற்கு பின்னாலேதான் சில புகார்களைத் தந்தார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறோம். அதிலே நமக்கு சட்ட பூர்வமான அடிப்படைகள் கிடைக்காமல், கமிஷனுடைய பரிந்துரை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது சட்ட பூர்வமானதா இல்லையா என்பது கூட அல்ல. அந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் குற்றவாளி, குற்றவாளி என்று சொல்லி முதலுதவி செய்யாத காரணத்தாலே, முயற்சிக்காத காரணத்தாலே என்கிறார்கள். முயற்சி நடந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதெல்லாம் விசாரணை வருகிறபோது வரலாம். எப்படி காரை அனுப்பினார்கள், எப்படி டாக்டரை அழைக்கப் போனார்கள் என்பதெல்லாம் வருகிறது. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் அங்கே இருந்தவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் என்றால் அங்கே இன்னும் பல்பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே யாரைக் குற்றவாளி என்று நீங்கள் அடையாளம் காட்டச் சொல்கிறீர்கள்? ஏன் இந்த அறங்காவலர்களை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இணைப்புப் போடுகிறீர்கள்? இதைத்தான் நாங்கள் பணிவன்போடு கேட்கிறோம்.

கமிஷன் கூட சஸ்பென்ஷன், ரிமுவல் ஆர் டிஸ்மிஸ் என்று ஒன்றைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாபதில் இதிலே எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது? அவர்களுடைய கையை காலை வாங்கு; உயிரைப் போக்கு, இல்லையானால் குற்றயிரும் குலை உயிருமாக்கு என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட தண்டனை எப்படி கொடுக்க முடியும்? சஸ்பென்ஷன் என்றாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும்; ரிமுவல் என்றாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும் அல்லது டிஸ்மிஸ் என்றாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும். எங்கள் கைகளையும் கட்டிப்போட்டுவிட்டு நீ நடவடிக்கை எடு,

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 13]

நடவடிக்கை எடு என்று சொன்னால் அரசாங்கம் சட்டமன்றத் திலே இந்த அறிக்கையை வைப்பது வரை காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, சட்டபூர்வமான உருவம் தரப்படுவது வரை நாங்கள் காத்து இருக்க வேண்டி வந்தது. இதுதான் எங்களுக்கு இருந்த எங்கடம்.

ஆனால் இங்கே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விஷம் சாப்பிட்டாரா என்பதற்கு ஒரு விஷயத்தை தாசில்தார் அனுப்பினார் என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்குள்ளே நுழைய வேண்டாம் என்றுதான் இருந்தேன். ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே சொன்ன பிறகு சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கையும் அதாவது இந்தக் கடிதமும் அரசாங்கத்தினால் தரப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று விவாதத்திலிருந்து தெரிகிறது என்றால் இவர் மரணம் அடைந்திருக்கிறார். தற்செயலாக என்று இருந்தால் வேறு ஏதாவது திரவங்கள் உள்ளே இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப் பார்ப்பதற்கு அனுப்புகிற கடிதத்தை அங்கே கமிஷனுக்கு வைக்கிறார்கள். எங்கே அரசாங்கம் மறைத்தது? இங்கே எந்த ஆவணத்தையும் மறைக்கவில்லை என்று கமிஷனே பாராட்டியிருக்கிறது. அரசைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த விசாரணைக்கு ஒத்துழைப்பு தந்ததைப் பற்றி அவர்களை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய சான்றை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்றவர்களும் இந்தக் கருத்தை இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே இருந்து மிகத் தெளிவாக இந்தக் கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இவ்வே எங்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தேசமும் கிடையாது, ரிசர்வேஷனும் கிடையாது. குற்றவாளிகள் இருந்தால், குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் வர்கள் நீதிமன்றத்தின் முன்னாலே நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்த ரசினுடைய நோக்கம். அதிலே தலையிட வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு அக்கறையே கிடையாது. இங்கே மிஷன் போட்டதும் இந்த விசாரணையை இங்கே வைத்தும் எவ்வளவு வெளிப்படையாக இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அதனாலேதான் முதல் முறையா இந்தச் சட்டமன்றம் ஒரு கமிஷனுடைய அறிக்கையை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே ஓராண்டு கழித்தெல்லாம் விவாதம் வந்திருக்கின்றது. சச்சாதிக்கொண்டிருக்கின்றது என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு பிறகு அச்சுக்கு அனுப்பிய வரலாறுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சட்டமன்றத்திற்கே தவறான தகவல்த் தந்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் எடுத்துக்காட்ட நான் விரும்பவில்லை.

1982 பிப்ரவரி 13] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கம் மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றது. நம்முடைய நீதிபதி பால் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே அவர்கள் தந்திருக்கின்ற பரிந்துரையிலே எங்களுக்கு உள்ளே நுழைந்து விவாதிக்க வேண்டும், குறைகாண வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. எங்களை இருட்டுக்குள்ளே தள்ளிவிட்டு நீ மீண்டும் வெளிச்சத்துக்கு வா என்று கூறுகிற போது நாங்கள் ஆங்காங்கே தோன்றுகின்ற தடயங்களை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். சந்தேகங்ளை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம். இந்தச் சந்தேகங்ளுக்கு எல்லாம் விளக்கம் கிடைத்தால், உண்மையான குற்றவாளி இருந்தால் அந்தக் குற்றவாளி கண்டிப்பிக் ப்பட முடியும் என்பது அரசாங்கத்துனுடைய எண்ணம். அதனாலேதான் இப்போது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப்பற்றி இங்கே அறிக்கை வைத்துருக்கிறோம். ஆகவே, குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள், கண்டுபிடிப்பவர்கள் என்று சொல்கின்றவர்கள் எல்லாம் வந்து இதற்கு உதவ வேண்டும். இதற்காக வழிநடைப் பயணம் சென்றுவிட்டால் மாத்திரம் நாம் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ராமாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் ஏதே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லியதாலே அதையே அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு அமைச்சர் சொல்லலாமா, அமைச்சர் சொல்லலாமா என்று சொன்னால் பின்னாலே நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவங்கள் அதைத்தான் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு நான் இங்கே பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை. நாங்கள் வெளியே பதில் சொல்லிக்கொள்கிறோம். ஆனால் அவர் நான் எப்படிச் சொல்லலாம், எப்படிச் சொல்லலாம் என்று கேட்டார். நான் அமைச்சர் என்ற அதிகாரத்தில் சொல்லவில்லை, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு தொண்டன் என்ற முறையிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அடித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சந்தேகப்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே சொல்லப்பட்ட குற்றச் சாட்டை மறுப்பதற்காகச் சொன்ன வார்த்தையே தவிர வேறல்ல. இந்த 1 ஆண்டு காலத்திலே அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே இரண்டு முறைகள்தான், சட்டமன்றத்திலே ஒரு முறை, முதலிலே பத்திரிகையாளர்களிடத்திலே ஒரு முறை இந்தத் தகவல் தரப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கம் முதல் தகவலைப் பெற்று நாட்டிற்கு அறிவித்தது. அதற்குப் பிறகு ஆய்வு நடத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சி.ஐ.டி. விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள், அந்த நீதி விசாரணைக்குத் துணையாக நிற்க வேண்டியவர்கள் இதை அரசியலாக்கி நாடு முழுவதும் நீதிபதியின் உள்ளத்தையே குழப்புவதற்குரிய வகையிலே இதைப் பிரச்சினையாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அறிக்கையை வைத்து இந்த மன்றத்திலே அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளையும் இங்கே

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 1]

வைக்கவேண்டிய அவசியம் வந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்து விளக்கவேண்டிய சூழ்நிலையிலே அரசும் இருக்க முடியாது. காரணம் அரசு நுழைந்தால் அதற்கு உள்நோக்கம் வந்துவிடும். ஆகவே அதற்குள்ளே நுழைய முடியவில்லை. எங்களுடைய கையையும் காலையும் கட்டிப் போட்டுவிட்டு நீ எப்படி ஓடுகிறாய் பார்ப்போம் என்று கேட்பதைப் போல இங்கே பரிசோதனை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களைச் சொல்லி மற்ற கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கே நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே உறுதியாகவும் முடிவாகவும் இந்த அரசுக்கு இந்தச்சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரை எந்தச் சொந்தக் கருத்தும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே குற்றம் நடந்திருந்தால் அந்தக் குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட எல்லா முயற்சிகளையும் அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அப்படி கண்டுபிடிக்கப்படுவார்களானால் அவர்களை நீதிமன்றத்தின் முன்னாலே நிறுத்தி வைக்க அரசு எந்த நிமிடத்திலும் தயாராக இருக்கின்றது. கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றவர்கள் நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றபோது அவர்கள் தப்பித்துப்போக முடியாமல் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போல நாங்கள் எல்லாம் ராஜாக்களாக ஆட்சி நடத்தவில்லை. அவர்களை நினைத்த உடனே கிரச்சேதம் செய்து விடவேண்டும் என்று ணையிட முடியாது. அவர்களே நீதிமன்றத்திற்குப் போய்-குற்றவாளிகளே-தப்பித்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, ஜாக்கிரதையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அனுபவம்மிக்க முன்னாள் முதல்வர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அருமையான அறிவுரையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுதான், அதிலே ஜாக்கிரதையாக இருந்து, அந்த விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும், அந்தக் குற்றவாளிகள் தப்பித்து விடக்கூடாது என்பதற்காக இங்கே குற்றப் புலனாய்வுக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறோம். அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11.40]

அந்த அறங்காவலர்களைப் பொறுத்த வரையில், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். கமிஷனே சொல்லியிருப்பதைப்போல, அறநிலையத் துறையின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு திரு. செல்ல பாண்டியன் எல்லாம் மனு கொடுத்தார்கள், திலையாவது ஏதாவது குற்றம் சொன்னார்களா என்றால், அதிலேயும் இல்லை. குற்றவாளிகளை பிடியுங்கள் - அதுவும் அறங்காவலர்களை என்று சொன்னால் என்ன செய்வது என்பதுதான் எங்கள் முன்னாலே இருக்கிற பிரச்சனை.

1982 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ஆர்.எம். வீரப்பன்]

ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே இல்லாமல் சாதாரணமாக 1 ஆண்டு 1½ ஆண்டுக்கு பின்னாலே அறிக்கை வைக்கின்ற இந்த சட்டமன்றத்திலே, 6 மாதங்களுக்குள்ளே சட்டமன்றத்தில் அறிக்கை வைத்ததில் இருந்தே, அரசாங்கம் எதையுமே மறைக்கவில்லை என்பதையும், மறைக்க விரும்பவில்லை என்பதையும் புரிந்துக் கொள்ளலாம். குற்றப்பிலனாய்வுக்கு ஆணையிடப்பட்டதிலிருந்தே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அறங்காவலர்களைக் கலைக்க வேண்டும் என்பது சட்டப்படியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை. அந்தச் சட்ட விதிகளுக்குள்ளே எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை அரசு எடுக்கும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நேற்று ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சட்டம் கிடக்கட்டும். தார்மிக ரீதியிலே அவர்கள் விலகியிருக்கக் கூடாதா என்று, அவர்களுக்கே சட்டப்படியாக இந்த அறிக்கையின் முடிவு. இந்த அவையிலே வைத்ததற்குப் பிறகுதான் தெரியும். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த மற்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் தெரிகிறது. அந்தக் கருத்துக்களையும், இந்த மன்றத்தினுடைய உணர்வையும், பொதுமக்கள் மத்தியிலேயிருந்து அவர்கள் எழுப்புகின்ற உணர்வையும் அவர் புரிந்து கொள்வார்கள். காரணம் இந்த அரசு அக்கினியிலே குளித்து எழுந்த அரசு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எந்தக்குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் தயங்காத அரசு. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு அக்கினியிலே குளிக்கும் போது உள்ளே போய்விட்டார்கள். வரவில்லை. அகையினால் இந்த அரசு, அறங்காவலர்களைப் பொறுத்தவரை, இந்த மன்றத்தினுடைய உணர்வையும் நீதிமன்றத்தினுடைய உணர்வையும் புரிந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அக்கினியிலே குளித்தவர்கள் இங்கேயும் இருக்கிறார்கள், அங்கேயும் இருக்கிறார்கள். அது இருக்கட்டும். ஆனாலும் கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டதாக என்மீதும், பேராசிரியர், சாதிக்காட்சா மீதும், மற்றவர்கள் மீதும், சதி வழக்குத் தொடர்ந்து 5 ஆண்டுக்காலமாக நீதிமன்றத்திற்கு எங்களை அலைய விடுகின்ற இந்த அரசு, பால் கமிஷன் அறிக்கை வெளியிட்டதை யொட்டி, ஒரு அதிகாரியையும் என்னுடைய நேர்முக உதவியாளரையும் உறவினரையும் கைது செய்தோடு, எங்கள் கட்சி லுவலகத்தின் உள்ளேயும், வீடுகளின் உள்ளேயும் சோதனையிட்டு வழக்கும் தொடர்ந்துள்ள இந்த அரசு, இப்பொழுது அமைச்சர் மூலமாக நடத்தியுள்ள இந்த வாதம், அருங்கட்சியைச் சேர்ந்த உண்மையான குற்றவாளிகளையும், சில அதிகாரிகளையும் தப்பித்துப்போக பயன்படும் என்பதால், எங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்ட வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

[1982 பிப்ரவரி 13]

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள்
வெளிநடப்பு செய்தனர்)

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அறங்க ளவர் குழுவிலே இருக்கிற 5 உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய ராஜினாமாக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் நிரபராதிகள் என்பதையும், அந்த நிரபராதிகள் என்ற நிலையில் உண்மைகள் வெளியாகின்ற வரையில் நாங்கள் காத்திருக்கிறோம் என்பதையும், அதுமட்டுமல்லாமல், அதற்குப் பிறகு மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், அரசு ஏற்றுக்கொண்டு பதவி தந்தால் அதற்குப் பிறகு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வோமே தவிர எங்களுக்கு இது பெரிது அல்ல என்றும் கூறி அவர்கள் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த நடவடிக்கைக்கு அரசு அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறது. அதோடு முன்பே சொன்னது போல் நீதிபதி திரு. பால் அவர்கள் என்ன உத்தரவு இட்டிருக்கிறார்களோ, எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதைப்போல, குற்றப்புவலனாய்வுத் துறை அவைகளை மீண்டும் விசாரித்து அரசுக்கு அறிக்கை தரும் என்பதையும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: முக்கியமான இந்த விசாரணையில் அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் அக்கறை எடுத்ததோடு மட்டுமல்ல, சங்க்னாங்குளத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நடந்ததுபோல் இதில் பணி செய்த ஆறுமுகம் என்ற ஒரு ஹிரிஜன சகோதரர் நேரடியாக சாட்சியம் சொல்வேன், உண்மையைச் சொல்வேன் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் கொலை மர்மமாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பால் கமிஷனிலே தீர்க்கமாக விசாரிக்கப்படவில்லை. நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சி. ஐ. டி. மூலம் விசாரணை என்பதால் அந்த ஆறுமுகம், துப்புறவுத் தொழிலாளி நேரடியாக சாட்சியம் சொல்வேன் உண்மையைச் சொல்வேன் என்று சொன்ன காரணத்தால் அவர்கள் கொலை மர்மமாக இருப்பதால் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதையும் சேர்த்து விசாரணைக்குக் கொண்டுவர, பால் கமிஷனில் இல்லாத நிலை இருப்பதால் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று ஹிரிஜன மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1985 பிப்ரவரி 13]

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமசுந்தரன்: குற்றப்பலனாய்வுத் துறை விசாரணை ஏற்கும்போது இது எந்தெந்த அடிப்படையில் எந்தெந்த சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் எழுந்திருக்கின்றனவோ அவைகள் அனைத்தையும் அது பரிசீலிக்கும், கண்டு பிடிக்க முயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் இதோடு முடிவடைந்தது. பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 15-2-1982ம் தேதி திங்கள் கிழமை காலை 9-00 மணிக் குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 11.46 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(3) பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்
எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

21. தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் நகல் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 1/1982)

22. தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்டமுன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 2/1982-)

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS